

ॐ

“परम पूज्य श्री सद्गोर ब्रम्हा ईमाम शाह बावानी ज्ञान वाणी”

-प्रकाशक-

सत्पंथी सैयद शम्सदीन बावा साहेब “खाकी”
मु. पीराणा डी. अहमदाबाद
(गुजराथ) भारत

Real Patidar
Unravel Truth

ॐ

"परम पूज्य श्री सद्गोर ब्रम्हा ईमाम शाह बावानी ज्ञान वाणी"

-प्रकाशक-

सत्पंथी सैयद शम्सदीन बावा साहेब "खाकी"
मु. पीराणा डी. अहमदाबाद
(गुजराथ) भारत

सत्पंथनी समज

सत्पंथनुं स्वरुप

१) टेक २) प्रतिज्ञा ३) नियम .

टेक अेटले – सत्य , पुरुषार्थ , प्रेम , समानभाव , क्षमा.

प्रतिज्ञा अेटले – सत्पंथना सर्व नियमोनुं सेवन , बाळकोने सत्पंथी केळवणी अपाववी. अंध श्रध्दानो त्याग करवो.

नियम अेटले – शरीर शुध्दी , ह्रहय शुध्दी , व्रत उपासना , ध्येय.

शरीर शुध्दी अेटले – लाई सुतकादि , ते रज स्वलाथी ते मरण पर्यतना स्नाना दि प्रयोग श्री ईमाम गोरनी आज्ञा अनुकुल उतारवा तथा पाळवा.

ह्रदय शुध्दी अेटले – मादक पदार्थो लसन, कांदो ,हींग , तमाकु अफीण , गांजो , भांग, ताडी, चडश, मांस, मदीरा, व्याज गळी (काळो) रंगनो कपडो आदीनो त्याग श्री ईमाम गौरनी आज्ञा अनुकुल करवो.

व्रत अेटले – शुकवारी बीज अने दशांश श्री ईमाम गोरनी आज्ञा प्रमाणे पाळवीने देवी.

उपासना अेटले – संध्या (चार वखतनी) पूजा (घटपाटादीनी क्रिया) श्री ईमामगोरना वचना कुळ करवी.

ध्येय अेटले – आज प्रचलीत समयनां ध्येय पुरुष श्री निष्कलंकी नारायण तेज परम निरंजनना नुर (रुप) समजी पुरी रीते श्री ईमाम गोरानी वाणी अनुकुल मानवुं

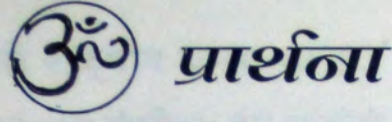
❋ ज्ञान संग्रह ❋

गुरुब्रह्मा गुरु विष्णु गुरु देव महेश्वरम्

''गुरु ब्रम्हा , गुरु विष्णु गुरु देवो महेश्वरम''

गुरु रे साक्षात परिब्रम्ह, तस्य नमो श्री गुरु ने नमः ॥ १॥

पद वंदन करु गुरु देवना, सकळ गुण चतुर सुजाण.

पुरण ब्रम्ह द्रष्टे करे, अचळ पुरुष सुजाण. ॥ २ ॥

पुजन करुं गुरु पदनुं , जेथी चौदे लोक पुजाय.

शेंष ब्रम्ह शक्ति मळी, गुण गुरुना गाय. ॥ ३ ॥

कृपा होय जो गुरु देवनी, तो टळे चौराशीनो ताप.

जन्म मरणनी आपदा, छुटे आपो आप. ॥ ४ ॥

अलबेलो अवनि पती, दातार ब्रम्ह स्वरुप.

युगो युग जे अवतर्या, लीधा अनेक रुप. ॥ ५॥

चारे युगना गोरजी, सत्य बळ निधान.

ते प्रथम देश पंजाबमां, मूळ स्थान मुलंतान. ॥ ६॥

गरुजी आव्या त्यां थकी, गुजरात गीरमथा गाम.

पीराई बतावी प्रेमथी, वसाव्युं पिराणा धाम. ॥ ७ ॥

वैकुंठ वाग्या वधामणां, जय जय कार जो थाय.

सती जती सौ मळी, दर्शन करवा जाय. ॥ ८॥

ब्रम्हा, विष्णु शक्ति मळी, गुण गुरुना गाय.

आनंद ओच्छव त्यां थाय छे. मनमां धारी धीर. ॥ ९॥

साचा सद्गुरु आवीया ईंद्र ईमामशाह पीर. ॥ १०॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (१)

ईन्द्र ईमामशाह ज्ञान बोलीया, तमे सांभळो मुनिवर भाई
प्रगट टाणे तमे आवी मळो, वीराभाई साची तमारी कमाई. ॥ १॥
भाई प्रगट टाणुं सो कहीये, घट पाटनी वेळा थाये.
तेत्रीश करोडी देव आवी मळे, त्यां साहेब पुरशे वास. ॥ २॥
भाई रे झांखा मेघा ने कीनर आवशे, अने आवे कलकुनां देव करोड.
तेवा ठेकाणे तमे आवी मळो, तो वीरा थाशो तेमनी जोडरे. ॥ ३॥
भाई रे अेक ईमान जे कोई आवशे, अने साचा मुनीवर सोय.
तेना ईकोतेरसो स्वर्ग सिंधावशे, तेमने राहमां नही रोकेकोई. ॥ ४॥
भाई रे लोक लज्ञा नव राखीये, अने लज्ञा अे वणशे काज.
सगा. कुटंब,बेनी, बंधवा, ते तो नहि आवे जीवनी संगात. ॥ ५॥
भाई रे बावन घांटी जे नर उतरी गया, ते तो पोहोंच्या स्वर्ग द्वार,
ते तो हरखे अमरापुर महालशे, ते जीव छेह पामे नहि लगार. ॥ ६॥
भाई रे शीरना साटां जो किजीये, अने ते सवा लाख घणेरा लखाय.
राजा हरिचंद जेवा फल पामशो, विरा तेथी अदकेरा लेखाया. ॥ ७॥
भाईरे दुनिया दोलत अेक पळसे, तमे लोभे लागी भुली नव जाव.
हाथ मांथी हीरो तमे हारी जशो, पछी आगळ फळ क्यांथी पाओ. ॥ ८॥
भाईरे चारे युग गया तमने ढुंढता , अने हजु ना लाध्यो छेह.
अथरवेद ने वायके तमे चालशो, विरा थाशे निमेडा आणी देह. ॥ ९॥
भाईरे ज्ञाने चालो, तमे सतशुं, अने खरी दशोंद आपो गोरने हाथ.
दशमे ते गोरनर आवशे, भाई करवा मुनिवरना काज. ॥१०॥
भाईरे चेतण हारा तमे चेतजो, अने वेळा ते वही वही जाय.
हाथमा लीधेलो फळ चाखजो, फरी फरी ते फल नहि पाय. ॥१२॥

भाईरे सतपंथ सेवो सत भावशुं, तमने मलीया सतगोर नुर.
जेमणे दरशन कीधा घट तिरथना, ते तो वैकुंठ पहोंच्या जीव. ॥१३॥
भाईरे त्रण जुगना त्रण टोळ बांधीया अने चोथे प्रगट होओे.
जेमणे जुगमां दिन जगा विआ, अली महेंदी विना नहि कोई ॥ १४ ॥
भाईरे साहेब सरीखा साहेब करशे, अने बांधशे कांटा तोल.
तई साची कसोटी कसावशे, तो विरा पामशो मुल अमुल. ॥ १५ ॥
भाईरे अमीरस वेळा तो मोटी कहीअे, तमे कायर न थाओ मुनिवर भाई
अे तो महादन वेळानी संपत छे, तमने मुक्तिनी राह बताई. ॥१६॥
भाईरे चालीश ईमाम पुरा थशे, अवतार दसमो लेखाय.
असुरो दाणवने संहारशे, कुल दईतो नो करशे संहार. ॥ १७ ॥
भाईरे नवे खंडमां जय जयकार होशे, अने रुखे षरोने करावशे राज.
पुजाना फल तमे पामशो, ते तमे जाणो ने निर्धार ॥१८॥
भाईरे अथर्व वेदमा अेम भांखीया, तमे करजो उत्तम काम.
मोह ममताने तमे वारसो, तो विरा पामशो वैकुंठ धाम. ॥१९॥
भणे गुरु ईमाम शाह सांभळो मुनिवरो, अने वेळा विचारी ने चालो.
जो ब्रम्ह भंडारा किजिअे, तो सही अमरापुर महालो. ॥ २०॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (२)

सखी पडेव पीराणा मांय, ईमाम शाह आव्यारे.
साथे हाजर बेग हजुर, संगाथे लाव्या रे. ॥ १॥
सखी बीजे ते बीजी वात, सेवक नायाओ जाणी रे.
काका शाणाने कीधी छे वात,अमृत वाणी रे ॥ २॥
सखी त्रीजे त्रिभूवन नाथ, जांबू द्विपे आव्यारे.
साथे हाजर बेग हजुर, संगा थे लाव्यारे ॥ ३॥
सखी चारे मलीने वात, मन मांहे कीधीरे.
तन मन अरपीने शीष , भक्ति कीधी रे. ॥ ४॥
सखी पांचमे पुरी आश, ईमाम शाहे कीधी रे.
पहेलां फुलने प्रणाम, हाजर बेगने दीधा रे. ॥ ५॥
सखी छट्टीना उठ्या नर, बाप साथे पंजो लईने रे.
तमे जुगो जुग करजो राज, निर्भय थई ने रे. ॥ ६॥
सखी सातमे समज्या सान, ते जन बहु सुखीयारे.
जेने ना जाण्यां ब्रम्ह ज्ञान , ते जन बहु दुखीयारे. ॥ ७॥
सखी आठमे आ टाण , जे कोई जन आवे रे.
जेने आदे हती ओळखाण, तेने शाहा पावे रे ॥ ८॥
सखी नवमे नहि जाऊ दूर, वहेते पुर थई नेरे.
मारा गुरुजी ओ ग्रही छे भांय निर्भय थईने रे. ॥ ९॥
सखी दशमे दो दस, साहेब ने भाळु रे.
हुं तो ब्रम्ह सिंधुनी मांय, वासना गाळूरे. ॥ १०॥
सखी ओका दशीनी सान, श्री सद्गुरुजी ओ कीधीरे.
सर्व पाखंड मेलाव्या दूर, दिल मणी कीधीरे. ॥ ११॥

सखी बारशे बोध्या बोध, करोडी बार रे.
कागळना उगार्यु जहाज नव लागी वार रे. ॥१२॥
सखी तेरसे ओले तीर, विमासीने रह्यो रे.
जेणे ना मान्या गुरुना फरमान, परस्तावामां पडीयारे . ॥१३॥
सखी चउद भुवनना नाथ, अकळ बहुकळीया रे.
जेना पुन्य तणो नहि पार, अे शाहोजीने मळीयारे. ॥१४॥
सखी पुनमे पुरण , पुन्य, अमारा बहु फळीयारे
गाय हाजर बेग हजुर, दुःख सर्व टलीया रे. ॥१५॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (३)

भाई वेळा पहोचीने विलंब न किजीअे, अने मुनिवर करोने आराध
भाई सत संतोके चालीअे, अने बाहेर ना वदीअे वाद. ॥१॥
भाई मीठी वाणी मुखे बोलीअे, अने शुकरीत कीजे सार.
भाई जीभे सतजो बोलीअे, अने मुखथी ना कीजे मर. ॥२॥
भाई मर कह्यानो दोष छे, अने मर कहेतां मरी जाअे.
तेने जीव हिंसा कर्यानुं पाप छे, अने ते शब्द ने वश राख. ॥३॥
भाई रे पियु पियु कीजीअे, अने पियु वसे घटनी मांहे.
जेने काळ भमरो ह्रदय वशे, भाई ते दरशन नव पाअे. ॥४॥
भाई काळ क्रोधे बहोत घेरीया, तेने लुटी मोक्ष मुक्तनी.
पुरण पुन्य लुंटे पाछलुं, ते लई जाशे दोजख ने घाट. ॥५॥
भाई रे प्रेम वाणी बोलीअे, जो ह्रदय उपजे ब्रम्हज्ञान प्रकाश.
तेने काळ न आवे ढुंकडो, भाई तेना मंदिरे पियुनो वास. ॥६॥

हवे अस्वारी आवी धुंकडी, अने हाथे साह ग्रहे हाथियार.
घोडे घुघर माळ बांधीया, तेने पलाणतां शी वार. ॥७॥
हवे साहेब अस्वारी करशे, अने मांडवे करसे मेलाण.
तहां कुदरती नगारा वागशे, नवे खंडमां पडशे भंगाण. ॥८॥
त्यारे सुरजा रानी जागशे, अने कमला कुंवर तु जाग.
साहेब आव्यानो अवाज थयो, अने पुरण आपनुं भाग्य . ॥९॥
तन मन सोपी पाओ लागजो, ईमान समो नहि कोई सार.
ज्यारे दंईत काळींगाने मारशे, त्यारे थाशे आपनो ओधार. ॥१०॥
भणे गोर ईमाम शाह सांभळो मुनिवरो, रह्या छे दन दो चार.
भाई ते वेळा तो आवी पहोंची, तेनी विलंब न किजे लगार. ॥ ११॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (४)

मधराते जागो अमर वेळा आवी, जीकर करो तो मुनिवर रहेमत पाई.
सतने सलामत साहेब राखे, प्रेम फिकर विना जीवडो नहि पाके. ॥१॥
जागो जागो रुखेसर भाई, आपणा साहेब साथे लहेर लगाई.
पुरण पुन्य जे ईमामशाह पाया,तो अेणी रहेमते गोरपाअे ईमान लाया ॥२॥
अहि कुछ लोढो पियु पासे मांगो, कहे गोर ईमामशाह तमे रुदीयामां जागो
नित्य नित्य दर्शन साहेबना कीजे, क्रिया आचारे अमर फळ लीजे. ॥ ३॥
हाथ कचोलो हुरा अमीरस भरीया, चारे सतीओ मळीने मंगळ गाये.
गाती वाती आवे मंदिर महोले, जीकर करो तो अमरापुर सेज बिछावे ॥४॥
दान ने पुन्य बहु फाले फुले, अे तो नहि आवे अपंजा जापनी तोले.
अजंपा जापनुं रतन छे मोटुं, चारे जुगना भूल्या जीवोनी भांगशे खोटुं ॥५॥

जीस मुखे अजंपा जाप जो भणीये, करोड करोड हत्या पाप ज हणीओ
जेमणे न जाण्या अजंपा रे जाप, तेमने लाग्यो छे पुरण पाप. ॥६॥
कोल कायमजी अे गोर ब्रम्हाने दीधो, तो कोल पाळी राहे हीकमत सीधो.
अेम कहे गोर ब्रम्हा सुणो मारा स्वामी, अरज करे छे बंदा शीष ज नामी. ॥७॥
क्षेणु अेक जुगमां रहो तो, कहुंरे पोकारी जागो गाफल आवी अलीनी असवारी.
लेशे काफरो मारी असुरो संहारी, फेरवे चक्कर शाह जुलफिकारी. ॥८॥
पींड ब्रम्हांड स्वामी अे जडीया छे हाथे, ईमान राखो दशमा रुपनी साथे.
रहेमत रुखे सरने छत्रनी छाया, गाफलने मन रहेशे पस्तावा. ॥९॥
भणे गोर ईमामशाह अलीना वाली,
चडशे महेंदी ते कोईने नही मेले टाळी. ॥१०॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (५)

आज हो कळमां कांळीगो आवशे, तेना पहेलां छे अेधाण.
जे ईमान वीना ने अक्कल हिणा, ते तो भुलशे सर्वे निर्वाण. ॥१॥
ते सात पेढीनां सगां देखाडशे, अने देखाडशे माईने बाप.
अेणी पेरे सर्वे ने पर मोंधछे, काशी विश्वनाथ ज्यारे जाप. ॥२॥
तेना चोवीस चेला आवशे, अने मुखमांथी बोलशे भांड.
ते पाणी मंत्री धृत निपावशे, ते वेळू मंत्रीने करशे खांडग. ॥३॥
कांळीगो अंत्रिक्ष आसणे बेसशे, पुरशे मानवी नी आश.
अेणी पेरे ईमान डोलावशे, त्यारे सौ कोई थाशे निराश. ॥४॥

कांळीगो छ मास सुधी हाथियार बांधशे, त्या सुधी करशे पेर.
सुरजाराणी कुंवरने शिखामण देशे, तेमने मेलशे पोताने घेर. ॥ ५ ॥

त्यारे कमळा कुंवरने राजपाट सोंपीआ, अनेतमे करजो ने काज
अर्थ गर्थ धन माल सोंपीआ, सोंप्या महाचीन नगरीना राज. ॥ ६ ॥

कांळीगो चरपट चाळा करतो आवशे, सरस्वती नदीअे करशे मेलाण.
ते सती लोकना सत चुकावशे, ते अेणी पेरे लेशे ईमान. ॥ ७ ॥

आ कलयुग आव्यो ढुंकडो, अने मुनिवरो थाओं होशियार
भाई काल करतां ते आज करो, हवे शाह अली थांशे अस्वार. ॥ ८ ॥

भाई रे वेळा पहोची ने रत मोरी, अने वरशे हेतना नुर.
ज्यारे सो अे निशान पुरा होशे, त्यारे पश्चिम उगशे सूर. ॥ ९ ॥

भणे गुरु ईमामशाह सांभलो मुनिवरो, तमे जाण जो ते अेक दयाळ
तमे चेती शको तो चेतजो, भाई आव्या छे पूरण काल. ॥ १० ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (६)

मुनिवर महादन आवशे, अने रुदये विचारी जोय,
महा वखडी वेला ते आवशे, त्यारे थर रहेशे नहि कोई. ॥ १ ॥

त्यारे दहाडो दहाडाने लोपशे, अने वर वेलाना जुजवा भाव.
अर्थव वेद मांहे अेम भांखीया, जेम नीर मांहे बुडे नांव. ॥ २ ॥

त्यारे निर विना नांव बुडशे, अने पापना वहेशे पुर,
तहा सत्य शोध्या नहि मले, त्यारे साचा ते जाशे दूर. ॥ ३ ॥

भाई हेत हेतार्थ तूटशे, ने उठशे दयाने धर्म,
ज्यारे धर्मी धर्मी नी निंदा करशे, त्यारे उपजशे बहुकर्म. ॥ ४ ॥

त्यारे माडी जाया बेउ बंधवा, ते मांहो मांहे देशे गाल.
ज्यारे माई बापने बेटो गाल बोलशे, त्यारे जाणे आव्यो काल. ॥ ५ ॥
जे सतपंथ लईने ओतळी गया, अने बोले मकरनी रे वात.
जेमणे निंदा किधी गोर पीरनी, तेना दोजख परि हारे सात. ॥ ६ ॥
अेवे वेला ते वेहरण आवशे, अने साहेब याशे असवार.
त्यारे काफरोने युग मांहे थी टालशे, कुल देत्योनो करशे संहार ॥ ७ ॥
त्यारे नदाणवी पृथ्वी करशे, अने होशे ते जय जयकार
ज्यारे दैत्य कालीं गाने छेद छे, त्यारे राज करशे शाहो आप. ॥ ८ ॥
त्यारे नवे खंडमा साहेब आपे राजा, अने अवर न दुजा कोये .
ऋषिवरने रिध्द सिध्द आपशे, त्या मुर्ख हाथ घसता जोय. ॥ ९ ॥
भाई दत्त विना केम पामिये, अने पंडीत विचारे रे वेद.
त्या पस्तावो पडेश गाफलो, तमे सुणो मुनिवर भेद. ॥ १० ॥
भणे गोर ईमामशाह सुणो मुनिवरो, अने ह्रदय राखो धीर.
तमने शाहोजी नजरे देखाडशे, ते जाणो ईमामशाह पीर . ॥ १२ ॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (७)

मुरख लोक मरम जाणे नहि, अने धर्मशुं मांडे धींगाई.
जे गोर नरना कह्या नहि करे, ते निश्चे दोजख जाय. ॥ १ ॥
जे कोई आप मुरादाने आप हठी, अने मुरख ना जाणे वेद.
ते मांहो मांहे झगडो करशे, पण ना जाणे सतपंथनो भेद. ॥ २ ॥
वर वेळां आवी ढुंकडी, अने जुजवाते पडशेभाग.
अथर वेदमां अेम भांखीया, मुनिवर देजो भोम दाग. ॥ ३ ॥

जे भोमी दाग दीजे स्वर्ग पामीये, आपणा साहेब थाशे खुशाल
तेना ईको तेर स्वर्ग सिधावशे, ते नित नित करशे साहेबना दीदार. ॥४॥
अथर वेद कहे भाई मुनिवरो, जेम उनाळे उठया मेह.
अग्नि दाग दीजे दुःख उपजे, मुख काळाने नागी होशे देह. ॥५॥
त्यारे देव सभामां सहुमळशे, मुख काळा वाळा रहेशे दुर.
अेवा बाळ्याना फळ पामशे, ईमानी रहेशे साहेबने हजुर. ॥६॥
सद्गोरना फरमाव्या जे नहि करे, दुनिया लोकशुं राखे स्नहे.
ते हाथ घसता हारशे, तेनी निलवर्णी होशे देह. ॥७॥
सद्गोरना फरमाव्या जो कीजीअे, तो पामीअे मुक्तिना देदार.
हवे तो वेळा आवी ढुंकडी, तेने विलंब नहीरे लगार. ॥८॥
जे नबीनी बारमी सीदीनो कोल छे, मुनविरनां कठण थाशे मन.
त्यारे साचाने जुठां बोलावशे, अेम करीने हेरशे धन. ॥९॥
साचा मुनिवर सत राखशे, अने जुठां थाशे दुर.
जे सद्गोर नां वचन शीर उपर धरे, ते तो रहेशे साहेबने हजुर. ॥१०॥
भणे गोर ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, हेते प्रिते मळो आज.
आ मन नी ममता छोडीअे, तो सरे जीवोना काज. ॥११॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (८)

सत बोलो भाई मुनिवरो, अने कां छोडो आपणुं आप.
सद्गोरनां फरमाव्या जो कीजीअे, तो जाय पुर्वे जन्मोनां पाप. ॥१॥
हवे छेडे बांधीने छोडीना नाखीअे, हवे दन रह्यो पाछलो घडी चार
सांज पडयां पहेलां जई मलो, पछी पडशे घोर अंधार. ॥२॥

रात अंधारी आंखे ना सुजे, अने ज्ञान दिपक न आवे हाथ.
सद्‌गोरना फरमाव्या जो नहि करे, ते जाशे दोजख ने साथ. ॥ ३ ॥
ज्ञान शोधीने वेद विचारतां , अने पंडीत पडतां वेद पुराण.
ते डाह्या पंडीत भुली गया, जेम राहुअे ग्रहयो भाण. ॥ ४ ॥
तेने छांयडो लाग्यो पापनो, अने रह्ये वसीयो करम काळ.
तेने कमाई खोई जुग चारनी, ते तो पडशे दोजखनी जाळ. ॥ ५ ॥
दोजखनी जाळ छे बहु दोयली, अने ते तमथी नहि खमाय.
विंछीते मारे जेम आंकडो, तेनी आग ने सहयुं नव जाय. ॥ ६ ॥
पुरव भाग्य विना न पामीअे, अने सतपंथ पदारथ सार.
तेनां इकोतेर सो वईकुंठमां वधामना, ते तो करशे साहेबना देदार. ॥ ७ ॥
भाई वेळा पहोचीनेरत पाकी, अने सवारी थई तैयार.
अहिंया चेती शको तो चेतजो, हवे नथी अगीयारमो अवतार. ॥ ८ ॥
हवे कोल साहेब नो पुरो थयो, अने बोलावी लेशे भक्तोना भाव.
अनंत करोडी देव आगड होशे, गोर ईमामशाह उतारे पेलेपार. ॥ ९ ॥
जे संसार सागर उतरी घेर आव्या, तेने घणुं करी देशे मान.
अहिंया पुरण पुन्य जेणे कीधा, मुनिवरे तेने दिधां मस्तकना दान. ॥ १० ॥
भणे गुरु ईमामशाह सांभलो मुनिवरो, सवालाख पुज्या थकी थावो.
ते महादन संघे जीवने तोळशे, पछी अबदा अबदी अमरापुर जाअे. ॥ ११ ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (९)

अे ग्याफल न सुवों तमे मुनिवरो, अने निंदरमां सूता अघोर.
सतनी वस्तु हती ते खोई रह्या, पछी लुंटी जाशे मांहेला चोर. ॥ १ ॥
भाई रे माल खजाना सर्वे लुटशे, अने खाली ते थाशे शहेर.
दशों तु जोई अे ते तो नहि मळे,तेनी अहींया थीज करजो पेर. ॥ २ ॥
भाईरे जागोने भाईओ मुनिवरो, अने निंदरमां खोयुं आप.
आपणा साहेब हिसाब ज्यारे मांगशे, त्यारे केम करी देशो जवाब. ॥ ३ ॥
भाई रे चिंतमां चेतीने फिकर राखो, मृग चरी जाओे हरिया खेत
अे लाभ जाशेने खोट आवशे, सत्य विना तुटसे हेत. ॥ ४ ॥
भाई रे धर्मनी बेडी तो किजिअे, तेना सघळां कहे छे मरम.
सद्‌गुरुना वचने जो चालीअे, तो रहेशे आपणुं धरम. ॥ ५ ॥
सद्‌गुरुना नाम नी खेती कीजी अे, मांहे दशोंदना बीज बोय.
उपर जीकर फिकरना पाणी सिंचिअे, तो सब कुछ निपज होय. ॥ ६ ॥
पहेली उत्तम क्रिया पाळीअे, जीभ्याअे साचुं बोलीअे जेह.
बीजी क्रिया नाम हरिनुं लीजीअे, दुःख भांगे सघळातेह. ॥ ७ ॥
त्रीजी क्रिया मन वस राखीअे, अने पुजीअे घटने पाट.
सद्‌गुरुना चरण धोई, पीजीअे चवथी क्रिया सतपंथनी वाट. ॥ ८ ॥
त्रणे जुगमां जीवतुं भुलीओ, चोथो कलजुग उतरवो पार.
गर्भ वासमां दीधी वाचा पाळजो, अथरवेद प्रमाणे सार. ॥ ९ ॥
भाई सबुरी राखो तमे सतनी, अने दिलमां राखजो धीर.
महा सरोवर जळे भर्यु, पाळ फुटीने वही जाशे निर. ॥ १० ॥
भणें गुरु ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, मोअे कीजीअे सत नी वात.
साहेब शुं जीकर करी जागीअे, जीकर करीअे दिवसने रात. ॥ ११ ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (१०)

वात विचारोने विरा मारा, तमने कहे छे किरतार रे.

जांबुद्विप मांहे जाहेर बेठा, जाणो मुनिवर विरारे. ।। १ ।।

खाविंद खोजी काढो नहि तो,

फोगट खाशो फेरा रे. टेक

लखरे चोर्याशीनो फेरो छे मोटो, तमे सुणो मुनिवर विरा रे.

फरतां फरतां पार न आवे, आ छेल्लो आव्यो छे फेरो रे. ।। २ ।।

जुगो जुगमां तमे जुओ विचारी, जेम चंद्र उग्नो यो बारीरे

आखर वेळा मांहे ओळखीने काढो़ने अमर खोलो बारीरे ।। ३ ।।

जांबुद्विप मांहे तखत रचाव्या, ब्राम्हण भणता भुल्या वाणीरे.

वेद पुराण मांहे तमे जुओ विचारी, आवी कळजुगनी अेंधाणीरे ।। ४ ।।

वसमा कुवरीने कोल कर्यो छे, ते दाहाडो हवे आव्यो रे.

कळजुग मांहे स्वामी आपे पधार्या, क्रिया करणी बेउ लाव्यारे ।। ५ ।।

हर देवळमां प्रभुनी हयाती, तमे पथ्थर पाणी कां पुजोरे .

मारुं तारुं मेलीने चालो, अने वादना करशो विरारे ।। ६ ।।

नव मास माताअे गर्भ वासमां राख्यो, त्यारे कोल कर्यो छे खरो रे

संसार मांहे आवीने मळीआ, तुं कोल भुली गयो रे. ।। ७ ।।

क्रिया हिणाने तो मार घणेरा, तेने फिटकार बहु करशे रे.

धक्का दईने दूर मेलावशे, जे खरा हशे तेने लेशे रे. ।। ८ ।।

कळजुग माहे सतपंथ लीधा, ते तो महादन मार चुकावे रे

गुना होय ते गत मांहे कहेजो, तमे हाथ जोडीने रहेजो रे. ।। ९ ।।

समशेर साथे सनमुख वातो, तमे जाणो मुनिवर भाई रे.
साचा थईने चालशो तो वैकुंठ थाशे वधाई रे. ।।१०।।
आरे ज्ञान बोल्या गुरु रे ईमामशाह, तमे सांभळो रुखेसर विरारे
अहिं कुछ करणी कमाओ मेरे भाई, तो वैकुंठ जाशो सवेळा रे. ।।११।।

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (११)

पश्चिम देशने खंड ऐराक, अने सहस्त्रद्विप जाणवुं सार.
घड सरवर जे नर दोहला, त्यां राज करे छे धणी मारो रे. ।।१।।
नासरे तुं दईत कळींगा
स्वामी मारो पश्चिमे थी आवशे. (टेक)
क्षोणी नवाणुं तारा खरी मोढे जाशे, तो तुजने कोण मेलावशे, ।।२।।
आ पश्चिम देश थी तंबळ वागे, वागे छे वाजींत्र अपार रे
त्रणे भुवन मां स्वामी मारो हाक देवरावशे.त्यां सामैयुं करशे सुजानजी ।।३।।
हारे जेनी चंचल चाल पवन रुपी घोडा, अरखपनीना शणगारजी.
छत्रीसे आयुध लईने चडशे नकळंकी राजा, त्यारे त्रणे भुवनमां जय जय कारजी
एवा नव नाथ ने सीध चोर्यासी, त्यां जोगणी करे जय जय कारजी. ।।४।।
अजीया वजीया शीर अमर ढळाशे, तो कमळा कुंवर शीर छतार रे. ।।५।।
आवा त्रिकोटी अंत्रिक्षमां चाले, अने मारा देवता करे रे कमाई
बारे मेघ मारे घेर नीरज भरे, त्यां सूरज तपावे रसोई रे. ।।६।।
राणी हुंतो मुवा जिवाडुं ने प्रगट पुंजावुं, मारां दळ चाले छे काष्टना घोडा
मारां दळ छे क्षोणी नवाणुं, तारा स्वामीना दळ छे थोडा रे. ।।७।।

राय तमे मुवा जीवाडांने प्रगट पुजावो, ते सर्व दळ काचा रे
शाहाने मेळावे बाळी भष्म करावे त्यां उभा रहेशे कोईक साचारे. ॥ ८ ॥

हांरे राणी खाओ पीअेने धन मारुं वणसाडो, अने स्वामीजी पोकारोरे
अेसो हे कोई पंडीत पुराणी तो, कोई सुरजा राणी कुं समजावे. ॥ ९ ॥

हेजी सुरजा राणीना राय कहया न माने, कुडा करमथी कांळीगो भागशे.
त्रणे जुगनी तमे वात विचारो, चोथा कळजुगमां नकळंकी लेखां मागशे. ॥ १० ॥

के आवा शींगी शंखने धंटावळ वागे, नव खंडमां पडे भंगाणरे.
लाख लाख योजना सैन चाले स्वामी केरा, अने अेवा करे परियाण रे ॥ ११ ॥

जंबुद्विप मांहे तारुं धड पडशे, उजेनीनगरी मोजार रे.
ईश्वर उमीया देवी करशे पारणुं, कळजुगमां दशमा अवतारजी. ॥ १२ ॥

त्राजवे तोळीने शाह मारो तपासी लेशे, ब्रम्हाजी वांचे पुराणजी
नर ने प्रसादे पीर सम्मस बोल्या, त्यां फळ सतियांने देशेरे. ॥ १३ ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (१२)

पश्चिमे थी पूर्ण चंद्र उगशे, अऩे तेनी अनंत कळा लेई.
स्वर्ग, मृत्यु, पातळमां प्रकाशशे, ते तो चौद भुवनमां सौअे. ॥ १ ॥

अे भाई आपे अली आवशे, अवर दुजा नहि कोई.
जुलफिकार खांडाने कमर बांधी, ते तो आपे अली सोई. ॥ २ ॥

अे भाई सवा लाख राजाना कतल किधा, अने फेरवी जुलफिकार.
जाप महमंद जपाविया, सारा हिन्दु कीधा पुरण पाक. ॥ ३ ॥

अे भाई गड गडे ददामाने धोर वाजे, अने गरजे ते जमीन आसमान
वसमा कुंवरीने वरदान पुरु करवा, आपे आव्या ते अली ईमाम. ॥ ४ ॥

जांखा मेधा किनर आवशे, करोडी पांच सात नव बार.
जुगमां ते जय जय कार व्यापशे, शाह आपे थशे अस्वार ॥५॥
रुखेसरने नुराणी वस्त्र पहेरावशे, शिर मुगट मोती परवाळा.
हीरा जडीत्र शिर फेटा बंधावशे, सर्वे देवोनो अेकज पोशाक. ॥६॥
अे भाई शाहोजी तेजी घोडो पलाणशे, तेना मोयडे मोतीना जुड.
तेना पलाण पाखरे हिरा जडया, अेवा पवन वेगी घोडा. ॥७॥
अे भाई चालीशे क्रियानी परतग जोशे, जेमना जेवा जेवा आचार.
तेमने तेवां फळ आपशे, साहेब हाथे देशे निर्धार. ॥८॥
साचु बोले ते तो सदाअे पाक, जनम जनम ना बोले जुठ.
अे नर बेससे गोरनर नी बेलडी, ईमानी रहेशे साहेबनी हजुर. ॥९॥
अे भाई जे नर जीकरे जागीया, ने मनमां ते लरज्या जेह
तेमने उरसी कुरसीनां बेसना, तेमनी सूरज कळानी देह. ॥१०॥
अे भाई ते खासा खजीना महालशे, ने कुदरती उतरशे थाळ
तेने हेते करीने जमाडशो, जेम माता घवरावे बाळ. ॥११॥
अे भाई घोळ मंगळ अतिघणां, अने सतियो ते मंगळ गाय.
साहेब पुज्यांनां फळ पामशो, ते नुं सुख कह्युं ना जाय. ॥१२॥
भणे गुरु ईमामशाह तमे सांभळो , मुनिवर आज.
त्यां अेवी सीफा अेत पामशो, अमरा पुरमां करावशे राज. ॥१३॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (१३)

सद्‌गोर भेट्या केम जाणीअे, अने अे मन परखी जोअे.
चंदन केरी वास थी, भाई लींब सुगंधी होय. ॥१॥

जीस पवन चंदन मसमसे, त्यां वसे आपणा पीउं,
चालो रुखेसर तेने वनजई अे, ज्यां सुख पामे आपणा जीव ॥२॥

अगर जलंनता गुण करे, अने चंदन घसतां जोअे.
अवगुण केडे गुण करे, गुरु कहे हुं बलिहारी तोअे. ॥३॥

हुं बलीहारी गोर आपणां, अने दोडे अनंत सोहाग.
माणसपलटीने गुरुअे देव कर्या, तेने करतां न लागी वार ॥४॥

हम तम बांधी साईयां प्रितडी, हम तम बांध्या बोल.
हम तम आखर अेक छुं, बावा हमसु पडदा खोल. ॥५॥

अे भाई जेने रहेणी अंधारीया, अने तेणे ना कीयारे विचार
हम तम पडदा तब हुआ, जब गुरुथी भूल्या गमार. ॥६॥

अे भाई अहंकार गर्वना कीजिअे, अने गर्वे होअे विनास
जो आंवता गर्वने वारीअे तो सद्‌गुरु पुरे आश. ॥७॥

हम तम बांधी सांईया प्रितडी, अने हम तम बांध्या स्नेह.
गोर नरनां चांदरणा हुई रह्या, पळ क्षेणुं न पाअे छेह. ॥८॥

सद्‌गोर समुंदर बेडीया, अने सतपंथ साहेर लहेर.
गोर नर बेडी बेड चले, उपर वरसवा लाग्या नूर ॥९॥

सद्‌गोरना नामनो पटांतरो, अने मुजे देणा कुछ नहि.
क्रिया दईने गुरुने संतोशीअे, बावा होंश रही मन भांही. ॥१०॥

होंश न राखो विरा मनमां, अने आ गोर प्रगट देव.
दिल दिजे खरा नेहशुं, भाई नित्य नित्य कीजे सेव. ॥११॥
दिल दिया ते ने सब दिया, रुदियामां जागो मुनिवर वीर
दिल थकी दुजा क्या देवे, अेम कहे छे सम्मस पीर. ॥१२॥
भणे गुरु ईमामशाह सुणो मुनिवरो, गर्व ना कीजे विराभाई.
जो मनमां लरजीने मालशो, तो जुग चारनी उत्तरे लाई. ॥१३॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (१४)

ज्ञान नारायण ने भेजीया, अने मुनिवर करोने विचार
पीर सम्श कहे तमे सांभळो, तमे कां भूलो वारंवार ॥१॥
ज्ञान भणे सुणेने पाळे नहि, अने मुरख न बुझे अबुझ.
जेने पाप पहेलाना फरी वळ्या तेने न पडी धर्मनी सुझ ॥२॥
ते कान सही पण बेरीया, अने सुरता विना ना जेह.
ज्ञान भणे सुणे ने पाळे नहि, आगळ स्वर्ग केम पामे तेह. ॥३॥
तेने आंख सही पण आंधळा, अने गतमां मेळा नलेशे.
ईस जुगमां माया मीठडी, भाई उसथी फरीया चित्त ॥४॥
भाई मीठा सुणो ने मीठा सांभळो, पीर शम्सकहे रे विचारो.
जे जन बुजकर भूलीया, ते जाशे दोझकने द्वार. ॥५॥
ज्ञान भणे सुणे ने पाळे नहि, अने कपटीना मुके कुड
अे तो जाणी बुजीने दोझक गया, तुं फट रे मुरख मुंढ ॥६॥
मनखा जनम तो पामीअे, अने खरा सुकरीत होय साथ .
आवतां शुं आव्यो प्राणी हरखमा, पछी जातां दोहेली वाट. ॥७॥

वाट विकट पंथ दुर हे, प्राणी फरतां न पामीअे पार.
जेणे साच न राख्यु दिलमां , तेनी मनुष्य देही खुवार ।।८।।
मनुष्य जनम तो ते देह धरी, ने कां भुल्यो वारंवार .
आवां ज्ञान भणे सुणे पाळे नही, तेनुं धिक्क जीष्यु आ संसार ।।९।।
ज्ञान विचारो शुध्द पामीअे, तमे भुला न पडशो कोई.
पीर शम्स कहे तमे सांभळो, भाई हृदय विचारी जोय. ।।१०
ज्ञान विचारो मारा मुनिवरो , अने दिलमां खोजी जोय.
सतीया जीव फार पामीाया, भाई कपटीना तरीआ कोई. ।।११।।
सतीया जीवं पार पामीया, जेमणे दिल राख्या पुरां पाक.
जे कपटी प्राणी दोझक गया, जेनी वेदमां नहि शांख ।।१२।।
साचु बोले जीव छुटशे, अेम बोल्या शम्स पीर.
आगळ जुग नथी पांचमो, तमे सांभळो मुनिवर वीर. ।।१३।।
सेवको मुनिवर सब कोई कहावे, ने सांभळी वेदनुं ज्ञान.
गोरे हरफे हरफे ज्ञान संभळावीया, तमने तोअे ना आवी सान. ।।१४।।
सतकी रोटी खाईअे, प्राणी तो कुछ पडीअे पार.
गेर हक्क दाणा ग्राशीअे, भाई अहार तेवो ओडकार. ।।१५।।
अेम जोई ने आहार लीजिये, अने सते साचुं बोल.
अे ज्ञाननी कुंचीले हाथमां, तारा दिल ना ताळा खोल. ।। १६।।
गोर दिलमां दिपक लावीअे, चांदरणा कीआ सोनुर.
जो पांचे वश होय मुनिवरो, हरदम साहेब हजुर. ।।१७।।
सद्‌गोर शाह देखाडीया, तोयना सुझे धर्म.
अेसा जुगमांहे सांई छे, भाई पुरण प्रगट परि ब्रम्ह. ।।१८।।

जेसा दुधमां धृत हे, अने तेसा तुजमांहे प्राण.
अेसा जुग मांहे साहेब वसे, भाई घटो घट व्यापाक जाण. ।।१९।।
भाई तलमां जेसा तेल हे, अनेकाष्टमां अग्नि जोअे.
अेसा तुजमां ब्रम्ह हे, पण मथे प्रगट होय. ।।२०।।
जेम मही मथे घुत पाईअे, पीर शम्सदीन नी सांख
अेम देह जो मथीअे आपणी, तो साहेब देखीअे आ ऑख ।।२१।।
काया खेतीमां क्रियानू हळ खेडीअे, तेमा दशांत बीज बोय.
उपर जीकर फिकरना पाणी सींचीअे, तो सब कुछ निपज होय. ।।२२।।
गोरने पुछीने पंथ कमाई अे, खरी दशोतं सुकरीत सार.
जेणे आजुगमां गोर परमानिआ, तेना उपर शाहका प्यार. ।।२३।।
घरम लईने पाळे नही, ते नो दोझकमां छे वास.
जे साचियारा मारा मुनिवरो, बेससे शाहानी पास ।।२४।।
जे सचियारा मारा मुनिवरो, ते जीव माणेकने तोल.
जेणे गोर नर ना ओळख्या, ते जीवना कैसा मुल. ।।२५।।
धरम लीधा तो क्या हुआ, पण गोर ब्रम्हा शुना लाव्या प्रित
अे तो पाणी माहे पथ्थर वशे, पण निरना भिजे अंग ।।२६।।
वण भेदा सेवक पथ्थर सरीखा, ना ओळख्या पुरण ब्रम्ह.
पण ज्ञान मा अेसा भेदछे, भाई ज्यु मीटीने नीर . ।।२७।।
मींटी मांहे नीर दीजीअे, अने पडतां गळी गळी जाय.
तेम साचा मारा मुनिवरो, ज्ञान सुणे गळी गळी जाय. ।।२८।।
ज्ञान सुणो मारा मुनिवरो, ना करो दुनिया शु कहेणा,
भादखे पाणी परवते, पछी जेठे नदी अे नेहरे ।।२९।।

बडा तपसो साच है, ने बडा पाप सो जुठ.

साची शिखामण चिंतमां धरो, कायर केम जासे छुट ॥३०॥

पीर शम्स तो ज्ञान बोलीया , तमे सुणो मुनिवर सार.

जेणे मान्या ते स्वर्गमां गया, बीजा दोझक ने द्वार. ॥३१॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (१५)

जीवने छोडवा सद्गोर मळीया, साचु बोले मुनिवर भाई.

तल अेक जुटू बोलशो, तो खोशो भवनी कमाई. ॥१॥

भाई लोभ स्वार्थ काळ निवारी अे, अभिमान न आणीअे मन.

मन मारीने मसलो कीजीअे, तो पामीअे साहेबना दर्शन ॥२॥

सतपंथ साचो साच छे, साचा परिब्रम्हने पीछाण.

दीन चांदरणां प्रगट्या, ने रेणीअे उग्यो छे भाण. ॥३॥

त्यारे जुगमांथी अंधारा टळशे, अने होशे ते अेकज वर्ण

अर्थवेदमां अेम भांखीया, सब हिन्दु होशे पवित्रने पाक. ॥४॥

नव खंडमां हल हलकार होशे, अने दोहेला होशे दन

चंदा सूरज दोअे ब्रंपशे, त्यारे कंपशे त्रणे भुवण. ॥५॥

कंपशे

आपे अस्वारी साहेब करशे, अने मेंहेदी धरावशे नाम.

सर्वे काफरोनी काशळ काढशे, त्यारे प्रगट थाशे सारी जहान ॥६॥

सवा लाख वर्षनुं परब रचावशे, अने निर्मळ करशे देह.

नुरवाईल फीरस्ताने हुकम होशे, त्यारे नुर वर्षे मेह. ॥७॥

भाई त्यां झांखा मेघा कीनर आवशे, ने आवे पांच सात नव बार

तेत्रीश करोडी देवो आवशे, त्यारे सहुने दर्शन थाय. ॥८॥

त्यां ढोल ददामाने अनंत ओच्छव, सतीओ घेर घेर मंगळ गाय.
साहेबने पुज्यानां फळ पामशो, तेनुं सुख कह्युं नव जाय. ॥ ९ ॥
देव दुनियानोहोशे पटांतरो, अने तमे पुज्याना फळ पामो.
मुनिवरनी काया त्यां अमर होशे, सर्वे दुनिया मरी मरी जाय. ॥ १० ॥
भणे गोर ईमामशाह सांभळो. मुनिवरो, कमर बांधी थाव होंशीयार ,
सो दन नेडारे आवीया, तेने विलंब नहि रे लगार. ॥ ११ ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (१६)

सद्‌गुरू आव्या छे आपणे द्वार, रे आपणे केम करी पाय लागीअेजी.
सतीअे तोडयो मोतीडांनो हार, रे मारां मोती वेराणां चंदन चोकमां. ॥ १ ॥
मोती विणतां लागी छे वार, रे आपणे अेम करीनेपाय लागी अेजी.
जाजो जाजो समुदरीयाने बेट, रे मारां मननां मान्या मोती लावजो ॥ २ ॥
मोती लाव्या छे लाख बे लाख, रे मारा मननां मान्या मोती न मळ्या .
नाकर नाकर तु नुगरानो संग, रे नुगरे जाल्यो छे मारो छेडलो होजी. ॥ ३ ॥
पडी पडी पटोळे भात, रे ते तो फाटे पण फीटे नहि होजी.
वाळी वाळी छे हिरलानी गांठ, रे ते तो तुटे पण छुटे नहि होजी. ॥ ४ ॥
सुकां सुकां चंदन केरा झाड, रे ते तो सुकां पण हरिआळा हुयां
ज्ञान बोल्या छे शम्स पीर, रे मारा मुनिवरो अमरापुर महालशे. ॥ ५ ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (१७)

स्वर्ग भुवनथी उतर्या गावंत्री, कनडी ते वनमां जई चरे.

चारो चरतां ने वनमां फरंता, ते वाघ वीराने नजरे चडीया. ॥१॥

वाघ वीरा वाघ वीरा हमणां न खाशो, तो घेर वाछरडां टळवळे.

गोर केरा वचने साहेब केरा शब्दे, अमे वचन ना बांधेल पाछा आवशु ॥२॥

त्यां थी गावंत्री चाली नीसर्या, ते आंगणां वचे आवी उभा रह्यां.

ल्यो ल्यो वाछरडां दुध पीवो मारा, ते आज पीवो ने काले दोहेला. ॥३॥

घेली माताजी बोल घेला शुं बोल, अे कळपेला दुध अमे नहि पीअे.

आगळ वाछरंडा केडे गावंत्री, तो वाघ मामाने वधामण. ॥४॥

ल्यो ल्यो मामारे पहेलो भरख अमारो, पछी तमारी बेननो.

कहोरे भाणेजा तमने कोणरे परबोध्या कीआ गुरुअे कांकण बांधीया. ॥५॥

गुरुने ईमाम शाहे वाचा जो दीधी, नर महमंद शाहे कांकण बांधीया

रहोने भाणेजा मोसांळा करीअे,सोनला शीगंडी अेने रुपलानी खरीअेजी ॥६॥

जळ पीओ जरणे ने खड खाओ हरखे, कनडी ते वनमां जई चरो.

आरे ज्ञान बोलीया ईंद्र ईमामशाह, गोर बोल्या छे अमृत वाणी. ॥७॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (१८)

आज स्वामी अमे तीरथ नाह्या, घेर अभ्यागत आव्यारे.

पावळ लईने भ्रांत चुकावी, तो नुरमां नुर समाया रे आज.स्वामी. ॥१॥

मन मारीने पांच अविचल राखो, तो गुरुना वाय के कमावोरे

जीवडाने काजे पंथे आवो, तो गर्भनी वाचा संभाळोरे.आज... ॥२॥

घेर आव्याने अभ्यागत मानो, तो सींचो धर्मनी दोरी रे.
जांबु द्विपमां सेवा जागी, सींगी नोबत वागे रे. आज ...
देशोरे देशना जात्राळुं आवे, दर्शन करी दुःख भांगेरे.
धन गीरमथा धन पिराणा, ज्यां आवी धरा कुवारी रे. आज...
अडसठ तिर्थ अहिंया वसीया, वसीया देव मोरारी रे.
हरतांने फरतां कुलडे वधावो, तो आवी मरवानी वारी रे. आज...
रंग कुसुंबा जे नर राच्या, तेना मनमां भ्रांत घणेरी रे.
रंग कुसुंबा जे न राच्या, ते पंथ पड्या नर वाणी रे. आज...
जुग जुगांतर अगम अगोचर, गुरु अे मार्ग देखा डयारे.
नवे अवतार नवे दानव छेदयां, दशमे छेदन आव्यारे. आज...
गोर नर स्वामी आणे पंथे आव्या, तमे लेजो ज्ञान विचारीरे.
नरने प्रतापे गुरु सहदेव बोल्या, स्वामी शुं हेत हरीआळा रे.
बारमी सदीनो कोल छे मोठो, तमे भुली ना जाशो विरारे आज...

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (१९)

के जीरे भाई,स्वामीने सेवता सर्वे गुण होशे, तमे अंतर आपमां जुओ. ॥१॥
के जीरे भाई,पांचे बंधना बांध्या हो वीरा, तमे मुळ कां गमावो. ॥२॥
के जीरे भाई,पांचे चोर जेमणे वश करी राख्या, ते सही अमरापुर पहोंच्या. ॥३॥
के जीरे भाई,लोभे लाग्या ते तो सर्वे गुण भुल्या, तमे अेणी वाटे कोईना जाशो. ॥४॥
के जीरे भाई,बेडी विना जीवडा डुबी मरशे, तमे भर निंद्रामां ज सुता. ॥५॥
के जीरे भाई साची सुकरीत संभाळ तारी, तमे वण दीघे क्यांथी तरशो ॥६॥
के जीरे भाई,ज्ञान अमीरस बोल्या गुरु ईमामशाह, तमे जुओ जुओ ज्ञान विचारी. ॥७॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (२०)

सतपंथ साचो करी सेवीअे, अने साचा मुनिवर सोय.
जे कोई दुनियाने रंग राचीया, ते तो पुरण पापी होय. ॥ १ ॥
भाई पेट धंदो सर्वे जुग करे, जीवनी खबर न लेवे कोई.
भाई जीवडानी चिन्ता जे करे, ते तो पूर्ण सोहागी होय. ॥ २ ॥
पूर्ण सोहागी सो कहीअे, जेने हरिने ओळख्या होय.
हरिना जुगते जे जीव जागीआ, तेने जातां सोहेली वाट. ॥ ३ ॥
सत जोईअे ते तो नहि मळे, अने छेवट ना देख्युं कोई.
पावैयाने बालक प्रसवे, तो बेईमानी अमर होय. ॥ ४ ॥
सद्‌गोर ब्रम्हाने जाण्या नहि देरां देवळ पुजे गमार.
तेणे कमाई खोई जुग चारनी, तेनो धीक पडयो अवतार. ॥ ५ ॥
स्वामी मारो पुनम केरो चंद छे, क्षेणुं क्षेणुंअे प्रगट होय.
स्वामीनी कळा अनंत छे, स्वामीनी अक्कल न बुझे कोई. ॥ ६ ॥
भाई रे गोर ब्रम्हाने जाण्या नहि, ने न जाण्या वेद ने पुराण.
जाहेर वेदने भणावशे, त्यारे कायर नाठा जाय. ॥ ७ ॥
धर्मना धोरी हशे ते धर झिलशे, ते पामशे मुल अमुल.
सद्‌गोर ना वचन जेणे शीर धर्या, ते तो स्वर्ग पाम्या भरपूर. ॥ ८ ॥
गोर ब्रम्हाजी ज्ञान बोलीया, रुखेसरो निंद्रा केम पाओ.
वखडी वेळारे आवी पहोंची, मुनिवर जीकर करो तो दर्शन पाओ. ॥ ९ ॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (२१)

के जीरे भाई,मळो रुखेसर मेळावो कीजे, तो कीजे जीवडानी साथ.

के जीरे भाई,पश्मिमथी दळजो चाल्या आवे, तो कंपशे वर्ण अढार.

के जीरे भाई,शेषनाग धरतीनो भार नहि झीले, त्यारे होई रहेशे हल हलकार.

के जीरे भाई,नगर कोसी डुंगर कोसी खरी ओमां जाशे, त्यारे भेलाशे नगर बजार.

के जीरे भाई,नगर पती छत्रपती नाठा जो फरशे, त्यारे नहि कोई राजानुं राज.

के जीरे भाई,दाटेली लक्ष्मी प्रगट होशे, ते जईने चडशे दाणवोने हाथ.

के जीरे भाई,सिंचन हाराने सां सोहो पडशे, त्यारे नहि कोई दशोंद देनार.

के जीरे भाई,जांबु द्विपमा गड गडे ददामु, त्यारे वर्ण सर्वे होसे अेक आकार.

के जीरे भाई,जांबुरे द्विपमां सेवा हो जागी, तो रुखेसरो थावोने होंशीआर.

के जीरे भाई,त्रणे जुगना भांरव्या ते प्रगट होसे, ते आज कळी जुगमां दशमो अवतार.

के जीरे भाई,ज्ञान अमीरस,बोल्या सद्‌गोर ब्रम्हा,तो राज रुषीवरना घेर होसे.

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (२२)

के जीरे भाई,काया छे काची ने हैडुं छे ब्रम्ह तो साचा मन लरजीन चालो ॥१॥

के जीरे भाई,भोमस भोमस जोईने वाडी रोपावो, तो शाहोजीनी वाडीना फळलेशो. ॥२॥

के जीरे भाई,शाहोजीनी वाडीना सदायफळ फळशे, तमे करणी साची कमावे.॥३॥

के जीरे भाई,करणी कमावो गढ मंदिर लेशो, तो जईने अमरापुरमां रहेशो ॥४॥

के जीरे भाई,चोळ मजीठाना बेउ पडराता, अवो शाहोजी साथे रंग लगावो. ॥५॥

के जीरे भाई,जेनी वाटलडी अे सोनु कसावो, तेम आ कायानां हंस कसावो. ॥६॥

के जीरे भाई,पांच रतन शीर मस्तक राखो,तो बेडा साहो बंदर चलावो. ॥७॥

के जीरे भाई,पाच करोडीना प्रहलाद राजा, तो साते हरिचंद राय. ॥८॥

के जीरे भाई,नव करोडना राजा युधिष्ठीर, तो बारे गोर सोदर दीने तार्या. ॥९॥

के जीरे भाई,अनंत करोडीना कमळा कुंवर हाशे, जेमणे कलफोना देवो बोलाव्या. ॥१०॥

के जीरे भाई,ज्ञान अमीरस बोल्या गोर ईमामशाह ते सचीयारा सोही फळ लेशो. ॥११॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (२३)

आज कळीयुग पूरण परवर्यो, सतीया सत न राखे कोई.
मंदिरे मंदिरे आपणे, भाई घेर घेर डाह्या होय. ॥१॥

त्या निंदा सहु कोई करशे, मुनिवर मुखमांथी मत बोलो कोई.
ते करशे ते मने उतावळा, ते मनी कमाई सर्वे खोई. ॥२॥

भाई पुरी कसोटी कसावशे, तेनो पुरो कस कहेवाय.
तेमा खरा हशे ते घण झीलशे, बाकी खोटा भागी जायअे. ॥३॥

भाई खोटा भाग्या सहु देखतां, अने मुक्तिना फळना लाओ.
अे दुनिया दुरिजन ना कारणे, कडवा अंदर फळ खाअे. ॥४॥

भाई खेतर नथी हवे पांचमु, तमे रोळो करशो क्या जई.
सर्वे सत खोयु पापीअे, तेमणे छोडी गोरनी बांय. ॥५॥

आवा सतपंथ पदारथ वहोरीअे, तेनो मूर्ख न जाणे मरम.
तल अेक सुखना कारणे, तेने खोयु मोक्ष मार्गनो धर्म. ॥६॥
भाई तेओ दोजकामां गया, ने स्वर्ग मां न आवे कोई.
ते बेईमानी दोजकमां गया, तेने हाथेसु अमर फळ खोई. ॥७॥
अे मूर्खे ज्ञान न विचारी जोयुं, सतपंथ थी नथी कोई पंथ.
भणे गोर ईमामशाह सांभळो, बेईमानाने पडशे दोजकनो मार. ॥८॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (२४)

भाई रे पियु पियु कीजीअे, अने हृदमां उपजे ज्ञान.
आदेही तो निर्मळ तो थाशे, बंदा राखो साहेबनुं ध्यान. ॥१॥
भाई ध्यान धरोने साचा साहेबनुं, देहना टुकडे टुकडा थाय.
अेवी ते रहेणी जगावी अे, बंदा अेकदम खाली नव जाय. ॥२॥
भाई जे दम जाय शाहना नाम विना, सोअे दम ने जाणो मुडदाल.
अरे साहेबने केम छोडीअे, बंदा तलना मेलीअे लगार. ॥३॥
भाई गफलत थकीरे दिलने वारीअे, कुड कपट सर्वे करो दुर.
आ दिलमांथी निंदराने परहरो, बंदा रहेजो साहेबनी हजुर. ॥४॥
भाई हजुरी साहेबनी अेम जाणीअे, अेक हरफना निर्सरे बहार.
आदमे तेदमे पियुने जपीअे, अेम जपीअे सुरीजनहार. ॥५॥
भाई सुरीजन जगमां दातार छे, ते पुरे ते मन केरीआस.
तेने दुरनां देखो दिलमां वशे, जेम चंपा फुलमां वास. ॥६॥
भाई जेसारे दुध मांहे ध्रत छे, ने तेवारे तुजमांहे प्राण
अेसारे जुगमां साहेब वसे, बंदा घट घट व्यापक जाण. ॥७॥

भाई जब लगी तुजमां प्राण छे, तब लगी चेतो मारावीर.
आ नित नित जीकर शुं जागीओ, अेम कहे छे ईमामशाह पीर. ॥ ८॥
भणे गोर ईमामशाह सांभळो, तमे रूदियामां राखजो धीर.
हरदम जीकरशुं जागीओ, तो निर्मळ होय शरीर. ॥ ९॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (२५)

प्रथम गोर नरने सेवीओ, जेथी पाप ज होवे दुर.
लख चोर्याशी फेरो तो टळे, जो भेटे सद्‌गोर नुर. ॥ १॥
भाई ओ नुर सद्‌गोर ज्यारे उपन्या, त्यारे हतो निल घंघुकार.
आ प्रजाने पहेली पेदा करी, गोर ब्रम्हाजीनोअवतार. ॥ २॥
भाई वंश ब्रम्हाजीनी सेवीओ, ते विलंबन कीजे लगार.
आ सहेस्त्र सहेस्त्र हुसेनिया, कुळ कायमनो परिवार. ॥ ३॥
गोर हरिवंशे जुगोजुग आवीया, ने अकळ कळ्या नव जाय.
ते गोरना स्थानक छे जंबुद्विपमां, गोर बेठा छे रूपने छुपाई. ॥ ४॥
ते गोरनुं रुप पिछाणो मुनिवरो, ने केम करो छे वार.
पश्चिमथी स्वामी राजा आवशे, आज कळी मां दशमो अवतार. ॥ ५॥
भाई चेतण हारा हो तो चेतजो, अने देखतांमां दन जाय.
आ कळीजुग संघे जे जीव भुलीआ,ते नी उंमर दोजक मांय. ॥ ६॥
भाई सकळ उपनो शुं करे, जो शीर बंध न होओ.
सद्‌गोर ब्रम्हाजीनो बेटडो, घेरे घेर वगोवतो जाय. ॥ ७॥
भाई जे सतपंथ लीआ भावशुं, गोरपर ईमान नव लाय.
पण जेनां कर्ममां दोजक लख्यां, ते केम करी वैकुंठमां जाय. ॥ ८॥

भाई आ जुगमां जेटला मानवी, अने तेटला वेरी थाय.
पण जेना कर्ममां वैकुंठ लरव्या, भाई ते केम करी दोजक जाय. ॥९॥
भाई निशदीन जपीऐ साचशुं, दिलमां राखजो स्वामीनी आस.
भणे गुरु ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, तमने हरदम साहेब पास. ॥१०॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (२६)

जीरे भाई मुनिवरो,आवो बेसो अमीरस पीओ, तमने जेमणे सर्जा तेमने धाओ ॥१॥
जीरे भाई मुनिवरो,जीसथी उपाया सोही आपणाथी कुंपाया, आवा सतपंथ गोरे देखाड्या. ॥२॥
जीरे भाई मुनिवरो,दशोंद देवेने वाय के चाले, ते सो नर सेवक कहेवाय. ॥३॥
जीरे भाई मुनिवरो,दशोंद सरबंधी गोरजीने प्यारी, तमे मत जाणजो गोर लोभीया. ॥४॥
जीरे भाई मुनिवरो,गोरना वचने जे हंसा कसावशे, सो जीव स्वर्गमां सीधावसे ॥५॥
जीरे भाई मुनिवरो,पश्चिमथी सेन चाले खुरासानी, तो स्वामी राज चडे अस्वारी. ॥६॥
तेनाथी आगळ इसमाईल आवे, ते तो दुवाई साहेबनी फेरावशे. ॥७॥
जीरे भाई मुनिवरो,आठ लाख सेहस्त्रो वाजींत्र वागशे, त्यां तो सींगीनो नाद पुरावशे. ॥८॥
जीरे भाई मुनिवरो, पांच नदीओ मळशे त्यां संग्राम रचाशे, त्यां तो दईत काळींगो पडशो. ॥९॥
जीरे भाई मुनिवरो उसदीन रोटी सोनईअे होशे, तो करणी विना जीवडा भुल्या. ॥१०॥

जीरे भाई मुनिवरो, मारी दानवरे निवंश करशे, तो स्वामी राजाने छत्र ढळाशे ॥११॥

जीरे भाई मुनिवरो, पांच लाख देव करण त्यां मळशे, ते स्वामीजीना सैन्यमां भळशे. ॥१२॥

झांखा, मेघा, कीनर, करोडी बत्रीश, ते तो स्वामीजीना सैन्यमां भळशे. ॥१३॥

रोज कयांमत दहाडो आवशे, कळीयुगमां दशमो अवतार.

त्यारे साहेब लेखा मागशे, निश्चे जाणो निर्धार. ॥१४॥

पाप जुगो जुगनां कळजुगमां होशे, पांचे वश राखो ईमान.

सद्‌गोर भेटे तमे छुटशो, भाई छुटशो साहेबना नामथी. ॥१५॥

तेमने साहेब हाजरा हजुर छे, जे पहोच्या स्वर्ग ने द्वार.

ज्ञान बोल्या गोर कबीरदीन, आज कळीमां दशमो अवतार. ॥१६॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (२७)

बाप दादानी जमातमां आव्या, ते सोदरदीन कबीरदीन जाणो.

अमने कोईए मान न दीधुं, त्यां थी उठीने अळगा रह्या. ॥१॥

अेक सेवके अमने रोटी दीधी, अमे बे त्यां आरोगीया.

अमने ओळखाण ए जीवनी आवी, तेने आशीर्वाद आप्या. ॥२॥

भणे गोर ईमामशाह हम घेर आवो, अभरापुरनी मांय.

वरवार उपर अमने पाणी आप्युं, छे रोटी खाई पाणी पिधांजी. ॥३॥

अमारा बापा पासे खोजो तमारो, तेने कबीर दीनहाथ झालेरे.

प्रेमजी खोजो नामज तेनुं, लाकडीआ गाम मां रहेतो रे. ॥४॥

अमरापुरी कबीर दीनना हाथे, अमारा बाप सो जाणो.

अमथी रहीने केणी कोर जाशो, केम अमरापुरी पामशो. ॥५॥

अमरापुरीमां सर्वे अमारा बेठा, चारे दरवाजे तेनी चोकी.
जेने हुकम पीर कबीर दीन नो थाय, ते जण अमरापुरीमां जाओरे. ॥ ६॥
मार्ग अमने कोईना सुझे , ज्यां तमने तेडी लावे.
प्रगट गोरने जेमणे न ओळख्या, ते जाशे जमने द्वार रे. ॥ ७॥
हसन कबीर दीने हमकुं वर दिधा, अने ब्रम्हाना अवतार जब हुवा.
ब्रम्हा विष्णु माहेश्वर कहीओ, सर्वे देवो संघात. ॥ ८॥
आवीने अहींआ आशन रचीआ, ते श्री नुर साहेबना नामे.
भणे गोर ईमामशाह हम घेर आवे, नरअली महमंद शाह वखाणोरे. ॥ ९॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (२८)

दुनिया सरजीने स्वामीअे अन्न निपजाव्या, त्यारे पवन पाणी पेदा कीधा
अे पवन पाणी मांहे मेदनी सरजी, त्यारे सर्वे संजोगे सींचाया. ॥ १॥
जेमने सर्ज्या तेनां नाम न जाण्यां, तो नाम विना ते जीवडो भूल्यो
क्षेणु मांहे स्वामी मरो खेल रचावशे, त्यारे दुनियामां होशे धुमाचाळो ॥ २॥
सात नेजारे सूरज हेठो उतरशे, त्यारे सहस्त्र कळा लई सूरज तपशे.
तांबा वरणी ज्यारे धरती होशे, त्यारे बाळीने खाखज करजे. ॥ ३॥
माथाना भेचा जीवतारे काने निकळशे, त्यारे माता नहि कहे पुत्र मारो
लीबुं वरणां आंशु तारा लोहीना झरशे, त्यारे बेनी नहि कहे बंधय मारो ॥ ४॥
ताते ने थंभे शाहोजी भेटाडशे, त्यारे पोक पाडीने जीवडो रोशे.
पापने धरम बेड त्रांसे तोळाशे, त्यां तळ तलनां लेखां साहेब लेशे. ॥ ५॥
अध लाख वर्षनो ज्यारे अेक दन होशे, अेवा साडा त्रण दिवस लगी सजा भोगवशो.
अेवी दोयली वेळा ते आखी दुनियाने होशे, त्यारे रहेशे क्रियावंतो कोई सारो . ॥ ६॥

दोयली वेळामां सद्‌गोर हाजर होशे, त्यारे मेघा डंभर छत्र ढळाशे.
जमात जुमली ते पुछे जीवडाना गोरजी, तो गढने अमरापुर छे केवां. ॥७॥
सोनानी वळीयोने रुपानी ईटो, तो केशर कस्तुरी नो गारो.
हिरला जडीत्र मांहे हिंडोळा बंधावशे, त्यारे अे हिंडोळे साहेब हिंचशे. ॥८॥
अेवा मंदिर आपणा स्वामीजीअे सर्जा, तेमां रहेशे क्रियावंता कोई सारा.
ज्ञान बोल्या गोर ईमामशाह, स्वामी जेम राखो तेम ज रहीअे. ॥९॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (२९)

संसार सागर तमे भुली न जाशो, घट रे तिरथमां तमे नासो.
रदयमां मेलाने पिंड परवाडो, तो कई पेरे चोक्खा तमे थाशो. ॥१॥
प्रितडीरे उत्तम पुरुष शुं कीजे, आछी ते करणी कमावो.
आठ पहोर दनरातनां, स्वामीजी स्वामीजी आराधो. ॥२॥
आवा उदक उछाळोने पातक पुजे, तो केवी करणीअे तमे धाओ.
सजीवको चुंटीने नजीवको चडावे, ते तो निश्चे दोझक जाओ. ॥३॥
जोगी ते गोरखनाथने धाअे, ने ब्राम्हण शीव ने आराधे.
सेवडा पारशनाथने धाअे, ते त्रणे भुला मारग जाअे. ॥४॥
टीलां जो ताणे ते भभूत चोळे, ते पाखंड पृथ्वीने खाअे.
भणे गोर ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, आवी दुनियाने भुली भुली जाओ. ॥५॥
प्रितडी रे उत्तम पुरुषं शुं कीजीअे, तमे आछी ते करणी कमावो
हो जीरे विराभाई, उत्तम करणी कमावो. ॥६॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (३०)

जीरे मारा हंसा करडी कमाना साहेब शुं खेचो,
तो तिरथ त्रिवेणीमा चडना ॥१॥
ढाल धणीनी कमर बांधो, तो सतनी तलवारे लडना. ॥२॥
बुध्धीनी बंदुकोने सुर्ताना दारु, ज्ञान गोळी बीच धरना. ॥३॥
प्रेमना प्याला भरी भरी पीओ, तो शब्दना भडाले लडनां. ॥४॥
रखीयानी वाडीमां वेलो वळुध्यो, ते वेले कीधो विस्तार. ॥५॥
तेडावो पेला गुणवंता माळीने, ते वेलाने जड मुळथी उपाडे. ॥६॥
अेरे वेलाने अमरफल लाग्या, तेमा कोई कडवाने कोई मीठा. ॥७॥
आरे नगरमां चोर्याशी चौटा, तेमा कोई नर सुता कोई नर जागे. ॥८॥
आरे नगरमां कुंवारी छे कन्या, ते सुंदरी सब रस माणे. ॥९॥
सब लोक सुना साहेब मारो जागे, तो जीकर फिकर विना जीवडो न पाके. ॥१०॥
पोळे ते उभा पांच पाखडीआ , ते तो हाकेम नो हुकमना माने. ॥११॥
आरे ज्ञान बोल्या ईंद्र ईमामशाह, अेने जमठानी झडपो ना लागे. ॥१२॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (३१)

पहेली उत्पन्न रचना स्वामीअे पेदा कीधी, त्यारे मेरुशुं जडीया थंभ हो.
सात साहेर स्वामीअे पेदा कीधा, त्यां जडीआ त्रणे भुवन. ॥१॥
* तमे जागो भाई जीवडा रे जाग जो, जागी जपजो स्वामीजीना नाम हो
पाप शरीरना रे जरी पडे, तमने होशे अमरापुरीनो वाशहो. टेक ॥२॥
धरतीनी जड रे बांधतां पांच जुग गया, त्यारे गया ते निल धंधुकार हो.
चार खाणी स्वामीअे पेदा कीधी, तेने करतां न लागी वार हो. ॥३॥

पहेली स्वेदज खाणी स्वामीअे पेदा कीधी, तेमां सर्जा बारे मेघ हो.
चांदो ने सूरज स्वामीअे पेदाकीधा, तेमां नव लाख तारानुं तेज हो. ॥४॥
बीजुं इंडज खाणीमां जीवने सरज्यो, तेणे ना जाण्यां स्वामीजीना नाम हो.
नव कुळ जात नागनी , तेने हिंडाडे हैडां भेरे हो. ॥५॥
त्रीजी उदबीज खाणमां जीवतुं सरज्यो, तेने राख्यो छे वसमे ठाम हो
उंघेरे मस्तक प्राणी ने रोपीअे, उपर जमे छे तडकाने मेघ. ॥६॥
चोथी जरोझ खाणीमां जीवतने सरज्यो, लई राख्यो उंघे गरदन वास.
मळरे मुतरनी मोढे नदीओ वहे, प्राणा ना पामे श्वास उश्वास ॥७॥
कलफोमां झांखा मेघा किनर तारीया, जेने लीधा स्वामीजीना नाम.
लख चोर्याशी फेरा छोडावीआ, तेने आल्यो अमरापुरमां वास. ॥८॥
पहेली वैकुंठ अमरापुरी पेदा करी, पछी निपाव्या देव हो.
दईत शंखासुर हरीअे मारीओ, वाळ्या कांई ब्रम्हाजी नो वेद. ॥९॥
पहेला कर्ता युगमां नरसिंह भले अवतर्या, त्यारे मुक्त हुवा प्रहलाद.
दईत हरणाकंशने हरिअे मार्यो, करोडी पांचशु तार्या प्रहलाद. ॥१०॥
बीजा त्रेता युगनां श्रीराम भले अवतर्या, हनुमान जती आगेवान.
दईत रावण ने हरिअे मार्यो, करोडी सातेशु तार्या हरिचंदराया. ॥११॥
त्रीजा द्वापार युगमां श्रीकान भले अवतर्या, जेने गोकुळमां चारी नवलाख गाय.
दईत कंसासुर हरिअे मार्यो, करोडी नवशुं तार्या पांडव राया. ॥१२॥
चोथा कळीयुगमां श्रीनकळंकी भलेअवतर्या,मारा रुखेशरोने करावशे राज,
ज्ञान बोल्या रे गुरु ईमामशाह, मारा रुखेशरोने करावशे राज. ॥१३॥
* तमे जागो भाई जीवडा जागजो, जागी ल्यो स्वामीजीनां नाम हो. टेक

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (३२)

तुंही गोर तुंही नर तुंही रे अविनाशी, तमे सेवोने गत विचारी हो स्वामीजी ॥१॥

भाई रे रुखेसरो तमने जो सर्ज्या, तमे माणसरुपे प्रभुने जाणो हो स्वामीजी ॥२॥

दीन थकी थई ने प्रभुजी दुनिया मां आव्या, तमने जाहेर जाप जपाव्या होस्वामीजी ॥३॥

हेते प्रीते आवी जुगतो, करीओ, तमे जुओ ज्ञान विचारी हो स्वामीजी. ॥४॥

नुरनी कोटडी उमां स्वामी राजा बेठां, तमे जुओ जुओ नजरे निहाळी हो स्वामजी. ॥५॥

अेक फिकर तमारी छे मुनिवर अमने, रखे तमे बेईमानी थाता हो स्वामीजी. ॥६॥

माया तजीने आवो सतपंथ वहोरो, तो आखर देशे देदार हो स्वामीजी. ॥७॥

आरे माया मां जे कोई राच्या, ते निश्चे दोझख जाशे हो स्वामीजी ॥८॥

जांबु रे द्विपमां ईमामपुरी नगरी, गोर ब्रम्हाजी लीधो छे अवतार हो स्वामीजी ॥९॥

दईत काळींगो जुगमां प्रगट होशे, त्यारे साहेब करशे अस्वारी हो स्वामीजी. ॥१०॥

आरे ज्ञान बोल्या ईंद्र ईमामशाह, मारा मुनिवरोने अमरापुरनो वास होस्वामीजी ॥११॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (३३)

केजीरे भाई,स्वर्ग भुवन ईंट जो लाव्या, गोर लाव्या छे जांबु द्विपनी मायजी. १

के जीरे भाई,ईट लावीने गोरे हजुर राखी, गोरे राखी छे ढोलीयानी हेठेजी. २

के जीरे भाई,ढोलीआ उपर गुरुजीना तखत ज कहीओ, त्या नित नित गोठज कीजे, ३

के जीरे भाई,गुपत धरम मारा मुनिवरने सोप्युं, तमे मन भावे मुनिवर आवो. ४

के जीरे भाई,अहिंना मोलनां तमे नाम ना जाण्या, तो गुरुजीना तखत परमाणो. ५

केजीरे भाई,नुरनी कोटडीओ नरमहमंदशाह बेठा, तमे जुओ जुओ ज्ञान विचारी. ६

केजीरे भाई,महादन दहाडो ज्यारे जाहेर करशुं, तो तमे सही करी जाणो. ७

के जीरे भाई,ज्ञान अमीरस बोल्या गोर ईमामशाह, गोर बोल्या छे उंचज मांही ८

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (३४)

सतपंथ साचो करी सेवीअे, अने थर राखोने ईमान.
भाई वेळा सो वेळा अमुल छे, तमे हेते देजो दान. ॥१॥
दान दईने आशीर्वाद लीजीअे, भावे भक्ती कीजे विराभाई
जो मनमां लरजीने चालीअे, फळशे, पूर्व जन्मनी कमाई. ॥२॥
पूर्ण कमाई विना केम पामीअे, अमरापुर जवाना भेद.
जो साचा करीने प्रमाजीअे, उपर आणीअे रुजुवेद. ॥३॥
भाई रजुवेदना कायक ओचरो दुरिजनथी रहेजो दुर.
प्रित कीजे परिब्रम्ह शुं, तमे नित नित पीवो नुर. ॥४॥
नुर पीने मनमां लरजीअे, ने जीकरे लईअे जेह.
साचा गोरने पीछाणी लीजीअे, सहेज पाईअे अमरापुर. ॥५॥
भाई अमर देहीने कीजीअे, तो हेते वरसे मेह.
अथर वेदमां अेम भाखीउं, हवे जुग ना आव्यो छेह. ॥६॥
भाई छेह आव्या केम जाणीअे, ने भागला पडीया त्रण.
जे ईमानी हशे ते वैकुंठमां आवशे, ने दोझखमां दुरीजन . ॥७॥
अे दुरीजन थी तमे दुर रहेजो, ते दुरीजन देशे घात.
भाई सतने मार्गे चालीअे, तो सद्‌गोरने लेजो साथ. ॥८॥
ते साथे लईने वाद न कीजीअे, वेळाअे पहोंचीअे घेर
जो सतनी संभाळ राखीअे, तो शुध्द होवे शरीर. ॥९॥
भणे गुरु ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, अने अे छे अचंबे वात.
दुरीजन हशे ते दोझक जाशे, ते तो सांभळो सर्वे साथ. ॥१०॥

३८

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (३५)

भाई मीठा बोले ने नमी चाले, मीठा बोले बहु सुख थाय.
हंसा जो थईने चालीअे, तो विरा मोतीनो चारो चराय. ॥१॥

भाई बग हंसानो पटांतरो, बेहु दिशे ते अेकजरंग.
बग चरे मीन मानीया, अने हंसा चरे रे रतन. ॥२॥

भाई कांच रतननो पटांतरो, तेने कस तां ते पाईअे भात.
कांच कमाई विरा विष भरी, ने रतने अजवाळी रात. ॥३॥

भाई साची कसोटी आपणा साहेबशुं, अने काचना टकी आरे कोई
अेरण घण वच्चे घर करे, गोर कहे साचा हिरला सोई. ॥४॥

भाई हिरा पारखीअे अेरण धनशुं, अने रतने चंद्रमानुं तेज.
मुनिवर पारखीअे ईमानशुं, जेनी साची करणी अमर होय. ॥५॥

भाई सोना रुपा दोनुं साच छे, दीजे अगन केरी कस.
बीज रसायण गाळीअे, तो बंदाकेम करी होवे रस. ॥६॥

भाई सहेस्त्र पचासा जीवने भोगव्या, अने आव्या ते मनखा देह.
पण ईन्द्र ईमामशाह न ओळख्या, तेने दिवाळीअे रुठ्या मेह. ॥७॥

भाई ते जीवनो जन्मारो अेळे गयो, डुब्यो ते दरियानी मांय.
ते चारे जुगनो जीवतुं चोर छे, जीवतारी कोई अे न पकडी बांय. ॥८॥

भाई सीमळ फळमां शुं मोही रह्यो, अने अेवो छे आ संसार.
आवतां शुं आव्यो प्राणी हरखमां, पछी जातारे दोहेली वाट. ॥९॥

भाई भणे गोरईमामशाह सांभळो मुनिवरो, रुदीयामां राखो खरो विश्वास
शाहाना तोरणे थी पाछा फरशो, जई पडशो दोजक मांय. ॥१०॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (३६)

धर्म मुरत अेक ब्रम्ह पिछाणो, तो सद्‌गुरु विना जीव ना छुटे. ॥१॥

सर्वे जीवो आपणा स्वामीजीना सर्ज्या, तेमां देखीने तमे भूल्या. ॥२॥

लालच लोभमां अतिरस मीठा, भाई बहु रसमीठा, तो जीवडा आपणी सुधना जाणे ॥३॥

जेमणे सर्ज्या तेमनां नामनां जाण्या, भाई ठाम ना जाण्या.

तो हुं तुं करीने जीव तुं थाक्यो, ॥४॥

कहो भाई जीव तमे क्यां थकी आव्या, तो कहोने कोने घेर जाशो. ॥५॥

ईसरे वातुना भेदना जाण्या, भाई मुळना जाण्या, तो मारु तारु करी जीवडो भुल्यो ॥६॥

पांत्रीश, पचीस, सोळा भाई आठ, तो लांख चोर्याशीमां भूल्या. ॥७॥

कोल कायमजीना जुगो जुग लाव्या, भाईवारो वार लाव्या.

पण तम अेके कोल न पाळ्यो, ॥८॥

कोल कायमजीना साचा करी जाण्या, जेमणे गर्भनी वाचा संभाळी. ॥९॥

कोल साचा सद्‌गोरनी वाचा, तो द्दढ विश्वाशे प्रमाणे. ॥१०॥

ज्ञान अमीरस बोल्या गोर ब्रम्हा, तमे जुओ जुओ ज्ञान विचारी. ॥११॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (३७)

नर नाथ ना घरनी खबर न जाणी, संसारमा जीव भूल्यारे, टेक

पांच तत्व का महेल बनाया, त्रिगुण कीधा प्रकाश रे.

संसार सागर महाजळ भरीया, प्राणी तेना मांहे बुडारे. नर ॥१॥

नाभी कमळ थी दम उठत हे, स्मरण श्वास उश्वास रे.

शीव शक्तिका मेळा करना, बंकनाळ रस पीनारे. नर ॥२॥

बंक नाळनो मार्ग वांको, चढे जो वीरला कोयरे.
जेने सद्‌गोर पुरा मळीया, सोही धरमां जावे रे. नर ॥ ३॥
गंगा यमुना दो दश वहेती, वचमां भाग सरस्वती का.
त्रिवेणी उपर स्नान करना, सुनमां धुन लगाई रे. नर ॥ ४ ॥
गगन मंडळमां ञेबी गुपतहे, अनहद वांजा वागे रे
भ्रमर गुफाना घाट मांहे, अविचळ वस्तु जडी रे. नर ॥ ५ ॥
कहेत ईमामशाह प्रभुना प्रतापे, रहेणी दिवस जागोरे.
स्वर्ग भुवनमां ते नर जाशे, आवा गवन मटी जाशे रे. नर ॥ ६॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (३८)

सद्‌गोर ब्रम्हाजीने ओळख्या, में तो सुर्ता शुं कर्या प्रणामरे.
ब्रम्हा रस लागो मीठडो, मारा अंग उलट न मायरे. सद्‌गोर ॥ १॥
जोत प्रकाशीने तेज कर्या, ते तो तेजमां तेज समायोरे.
अखंड ज्योत त्या जळहळे, नाभी कमळ थी कर्यो विस्तार रे. स. ॥२॥
बार कळा तो ब्रम्हाजीनी कहीअे, मे तो प्रत्यक्ष दीठा छे तेज रे.
सोळ कळा विष्नु नर कहीअे, ते ज्योतमां जोत समायोरे. सद्‌गोर ॥ ३॥
पांच तत्वनी काया करी नव खंडमां कीधा विस्तार रे.
कळीजुगमां ते गोरनर आवीया, सेवकोने देवो दिदार रे. स. ॥ ४॥
सतपंथ सोला कळाशुं जाणो, ते तो उगीयाते सुरज केवाअेरे.
इंगलाने पीगंलारे सुक्षमणा, ते तो चढीया त्रिवेणी घाट रे. ॥ ५॥
त्रिखुंटी संगम न्हाईया, ते तो दशमे पाम्या दिदार रे. सद्‌गोर.
सतरमी कलाना तो नुर झरे, ते तो पींड स्वरूपी कहेवाय रे. ॥ ६॥
दशमे दिदार ते जई मळ्या, ते तो पाम्या अमर पदरे. सद्‌गोर

कहे गोर ईमामशाह सांभळो, अेम बोल्या छे अमूत वाणीरे ॥७॥
सद्‌गोर ब्रम्हाने ओळख्या, में तो सुर्ताशुं कर्या प्रणामरे.

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (३९)

सतपंथ धर्म सो कहीये, जेने ओळख्या सद्‌गोर नूर रे.
परिब्रमि विष्नुने ओळख्या, ते तो अमर हुवा ततखेवरे . सतपंथ ॥१॥
ज्योत स्वरुपे जाणीअे, आदबुंद पींड कहेवाय रे.
निराकार रुपे तो पोते छे, ते तो अकळ कहाव्या नव जायरे. सत. ॥२॥
झवेरी होय ते पारखे, अने हिरा चौटा बजार रे.
मुनिवर होय ते पारखे, ध्यान नी सुर्ता लगाई रे. सतपंथ ॥३॥
काची काया ने काची पींड, नवे खंडमां कीधो प्रकाश रे.
पांच तत्वनुं पुतळुं, तो पोल मांहे पवन समाया रे . सतपंथ ॥४॥
नाभी कमळथी दम उठे, श्वास उश्वांस होय रे.
दमे दमे हरि ने जपीरे, तो अमर होय सोय रे. सतपंथ ॥५॥
त्रिवेणी त्रिखुटीमां नाहीअे, अने पुरा संगम होय रे.
चांदो सूरज बे दीप कहीअे, तो ज्योतमां ज्योत समाय रे. सत. ॥६॥
सुर्ता लगावीने चढीअे, अने पुरा सद्‌गुरु के साथ रे.
अजंपा जापने जपीअे तो, प्राछत सघळा जायरे. सतपंथ ॥७॥
पात्र होय ते दर्शन पामे, ते अमर वस्तु सोयरे.
अमर पदवी तो मळे, भाई पूर्ण सोहागण होयरे. सतपंथ ॥८॥
कहेत ईमामशाह सुनो मुनिवरो, तमे साचु जाणो निर्धार रे.
अथर्वेद मां अेम भांकीया, आगळ नथी अगीयारमो अवतार रे सतपंथ. ॥९॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (४०)

संतो खेडो श्रीहरी नामनी खेती, जेमां थाशे घणो लाभजी. टेक

मन पवन ना बे बळदीया, मांय सुर्ता रासलगावीजी. संतो

पुन्ननो परोणो हाथे धरो, अक्कल आर लगावीजी.

पापनी कासळ काढजो जी, तेने काढीने बहार नाखजी. संतो

ओहंग आखर ज्योत जो जो, सोहंग सूर्ता लगावीजी.

करमनी कासळ काढजोजी, खेती चोखी तो थायजी. संतो.

मुळ मंत्रना बीज वावीओ, खेती लुब जुबळ जोयजी.

सतनो मालवो बनाव जोजी, धर्मनी पेडी लगावजी संतो

मांय ज्ञान नो गोळो चलावजोजी, सुडा उडी उडी जायजी.

दयानी दावळ राखजोजी, माळा फेरवो दीन रात जी. संतो

कहेत ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, आवागवन मटी जायजी.

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (४१)

त्रिवेणी संगम मां झुलना, तेम तेम पाके शरीर.

नेम लईने व्रत आचर्या, तारा मनने राखो स्थिर. टेक

धर्मसु धुदल काहे करो, तमे केम उतरशो पार.

जोई विचारीने चालजो, भाई जिभ्याओ साचु बोल. ॥१॥

कायानुं सुख तमे जाणसो, तो सहेसो नर्कनो मार.

सद्‌गुरु लेखां मागशे, कळजुगमां दशमो अवतार. ॥२॥

काशुं ने त्रांबु भेळशो, तो तेनी महोर न थाय.

चवक चव्हाटाळवा पडसे, तारे साची करणी कमाव. ॥३॥

मारा प्रभुजीनी टंकशाळ निपजे, ते खोटी कही न केवाय.

सद्‌गुरु परखने आवशे, त्यारे वेद पुरावशे शांख. ॥४॥

त्यां तोलीने तपावशे, त्यारे सोनु दिसे सुलाव.
खरा खरी प्रभु जोखशे, ते आलशे अमरापुरमां वास. ।।५।।
त्रण जुगना निद्रावळा, कळजुग आखर निधान.
लोभ स्वारथे विनाससे, विनसे ते नरने नार. ।।६।।
कहेत ईमामशाह अगम भांखीया, साचु अे ब्रम्हज्ञान.
जोई विचारीने चालजो, भाई मुखे थी साचु बोल. ।।७।।

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (४२)

दिल तुं क्या देखते है दूर, हृदयमां धणी छे हाजरा हजुर. टेक
लिखा लेख सो नहि मिटने का, क्या मरता झूर झूर.
खबर वीना नर के खप गये, मांया केहो मजुर. ।।१।।
गुरु विना ज्ञान कथे बहु तेरा, भेद न समजे अबूज.
तुंही तुंही तो स्वामी बोले, भीतर है भरपूर. ।।२।।
नाभी कमळसे नेह लगावो, सुरत नुरत मजबुत.
स्वास उस्वासे शब्दकु पकडो, मिंटे जनम की भुल. ।।३।।
प्रेम पिऊसेपीवो प्याला, केफ चढे चकचूर,
उलटा सुलटा जई असमाना, सुनमे उगा सूर. ।।४।।
अनहद वाजा भीतर बाजे, निर्मळ वरसे नूर.
चंद्र से ज्योत करे चमकारा, अनहद वरसे नूर. ।।५।।
आरे जगतमां खुली कलीया, कईक हजार भरपूर.
माया के मांय न्यारो के न्यारों, जळमां कमळनुं फुल. ।।६।।
कहेत ईमामशाह प्रभुने भजीलो, दीधेल वचन करोने कबुल.
जब लालन की लाली पावे , अे वस्तु छे अमुल. दिल तुं ।।७।।

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा'' (४३)

ब्रम्हाना बाळक तमे ब्रम्ह पिछानो, तो वेद विना अर्थ न सुजे. टेक

हेत धरी धरी अेक ईंड उपाया, चौदा भूवनका महेल जो किया. ॥१॥

जीवने कारण अेक रतन पाया , अने काचथी अर्थन सुझे. ॥२॥

तीस पहेलां अेक ज्योत जो होती, तीस आगळ चंद्र सूर्य नहि होता. ॥३॥

तीस थी पहेलां सतपंथ निपाया, आप शरीर सद्गुरुअे किया. ॥४॥

सत देखो सत मांहे समावे, छत्तीस लाख करण अवीचळ होता. ॥५॥

सोही गुरु तमे हृदये पिछाणो, तीस थी अगम नीगम सुझे. ॥६॥

सोहीनुर तमे कली माहे जाणो, वणझ कारण नाम भणाया. ॥७॥

सोही नूर स्वामीने नजरे जो राखो, अेक तील मीट ना टाळो. ॥८॥

कडवी वेली मांहे अमृत सिंच्या, सो केम होयेगी मीठीरे. ॥९॥

गई गुजरी जे नर करे, विना प्रचिते फाफा मारे. ॥१०॥

दसरे का सोना चोरने जाय, खाक लेगर घरकी आवे. ॥११॥

सभी भोगी किट पतंग ज होवे, जाके अगनमां जपलावे. ॥१२॥

सिध्द समाधी जे नर लेवे, आत्म घातकी तीसे कहीअे. ॥१३॥

फुकट कारण अपना जीवडा जो खोवे, कहांथी सती सोहागण होवे. ॥१४॥

अेवा असत करता जो जन्म खोवे, परिब्रम्ह की खबर न पावे. ॥१५॥

गंगामां जावे त्रिवेणी मां न्हावे, सोभी कीसीकु ना पावे. ॥१६॥

पानीमां धोता मोक्ष जो होवे, तो मछली काहेना पावे. ॥१७॥

गंगा के मांहे मक्षली जो सर्जी , सोभी गंध गंधावेरे. ॥१८॥

जीभने स्वादे गल जो लागे, भरी सातमो वेचावे. ॥१९॥

कोसले की टोपी लेकर जन्म जो खोवे, तो मोक्ष मुगताना पावे. ॥२०॥

कहेत ईमामशाह सांभळो मुनिवरो, ब्रम्हाजी को लागो पाय. ॥२१॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (४४)

शुध्द बुध्धे राचो हो मुनिवरो, दिल थी मेल ज थाये दूर.
हृदय थी जो मेल दूर थाये, तो स्वामीजी होवे हजुर. ॥१॥
स्वामीअे दया सारुं तने सर्जीयो, काये भूलो वारंवार.
मनुष्य देही फरी नही मळे, तमे चेतीने चालो गमार. ॥२॥
भाई जेना दिलमां दया नही, तेना दिलमां नाखो धुळ .
ते तो फटी हांडी तोल छे, तेनुं कोडी न आवे मुल. ॥३॥
जेना हृदयमां क्षमा आवशे, तेणे जाणो आरीशा प्रमाण.
आरीशामां जेम प्रकाश छे, तेम स्वामी भीतर तुजमां जाण. ॥४॥
आवो दुर्लभ मनुष्य तन आपीयो, तो बे ईमान कां थावो भाई.
अग्नीअे जले जेम सती स्त्री, पति साथे ते कांठे सिंचाई. ॥५॥
पुरुष थई शुं स्त्री थी अे गयो, भाई विचारो मननी मांहे.
पतंग सरीखो अेक जीवडो, ते प्रेमे बाळे पोतानी काये. ॥६॥
दिपके पतंग उतावळो, जोतां जई झपलावे कार्य.
मनुष्य थई तुंना चेतीयो, तारो मनखो अेळेरे जाय. ॥७॥
आ जीवने क्यां लगी संताड शो, छेवट मरवानुं छे जाण.
संसार सुख अेक पळ छे, अे आगळ होशे तमने जाण. ॥८॥
भाई प्रभुजी नामे जीव दीजीये, तो सुख घणेरा रे थाय
हरिचंद ताराये जीव दीधा, तेनी शांख वेद पुराणे गवाये. ॥९॥
भाई कसणी कहीअे प्रहलादनी, जेने होळीमां सीचव्यां अंग.
थंभ मांहेशी हरी प्रगट्या, तेना शीतल राख्या पोते अंग ॥१०॥
भाई कसणी जुवो पांडवोनी, जेने हिमाळे गळावी रे काय.
अेवी कसणी जो कसावसो, तो स्वामी लेशे स्वर्गनी मांहे. ॥११॥

भाई सतपंथे साचा चालजो, तेना जीव अमरापुरमां जाये.
अमरापुर तमे अेम पामशो, जो जीवतां मृतक थाये. ॥१२॥
भाई काची काया छे तारी कारमी, तेने जाता नही लागे वार.
जेवुं स्वप्नोतरनु पेखणुं, तेवो आ छे संसार. ॥१३॥
अंध भावे तने कांई न सुझे, अने स्वामी छे तुज पास.
काम क्रोध मत्सर पर हरो, थाओ सद्‌गुरुजीना दास. ॥१४॥
गुरु ईमामशाहा अेम बोलीया, सांभळो मुनिवर ज्ञान.
सद्‌गुरुजी ना कह्या जे कोई मानशे, तेना थासे ईको तेरसो ना काम. ॥१५॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (४५)

हेते मळो ने सते चालजो, झुट करो सर्वे दूर.
सतपंथ सेवा तो मळे, जो निर्मळ पीजे नूर. ॥१॥
नूर पीजेने नाम लीजीअे, तो मन निर्मळ उजळुं थाय.
काम , क्रोधे, मत्सर ने वारीये, तो सही अमरापुरी जाय. ॥२॥
काम क्रोधे शहेर लरव्युं, तेने लुटयो सर्वो भंडार.
हिरा रतन जव्हेर लुटिया, तेने लुटी वस्तु अपार. ॥३॥
मुरख हृदयमां न जागीओ, तेने वस्तु खोई अपार.
ज्यारे आखर दहाडे आवशे, केम करी देशो जबाब. ॥४॥
तेणे चोर करीने बांधशे, अने देशे घणनो मार.
हैडामांथी अग्नी परजळे, जीवडो करशे पोकार. ॥५॥
जे सती कहावेने अनसती होवे, तेना फरावण जेवा मुल.
जे ईमानवीना उखडी गया, तेना मोढे पडशे धुळ. ॥६॥

सतपंथ लईने ओतळी गया, ते पाकी हांडी तोल.
टकोरा देता टुकडा भया, तेने जमीन असमाननां संग्रेकोय. ॥७॥
सतपंथ लईने अलगा रहे, तेने लागो नीलनो पाप.
वस्तु हती ते लुटाई गई, पछी खाली रह्या छे हाट. ॥ ८॥
कर्मे काळा ते सदाय काळा, अने ज्ञान विचारी जोय.
दुधे धोयेला कोयला, ते कदीना उजळा होय. ॥ ९॥
कहेत ईमामशाहा सुनो मुनिवरो, अने राखो आपणुं आप.
खोटा करतव तमे करशो, तमने खाशे बिछुने साप. ॥ १०॥

'' श्री सद्गोर ब्रम्हा वाचा '' (४६)

हेते मळो भाई मुनिवरो, अने मुख थी साची वाणी बोल.
नीत दर्शन किजे देवना, दिलथी सुतक पातक खोल. ॥१॥
गुरु गत गंगा तीर्थ नाहीअे, अने किजे निर्मळ मन.
आ सतपंथ पदार्थ तो मळे, जेना पूर्ण होवे पुन्न ॥२॥
पूर्ण पुन्न विना केम पामीये, अने सतपंथ साची वाट.
अे पांचे पदार्थ जो मळे, जेना दिल होवे पाक. ॥ ३॥
पवित्र तो प्रभुना नाम छे, अने जपीअे दिवस ने रात.
दूरना देखो रे भाई दिलमां वसे, जेम चंपा फुलोमां वास. ॥ ४॥
रोमे रोमे स्वामी ताहां वसे, अने अंतर नही अेक तील.
अेम जाणीने भक्ति कीजीअे, तो प्रतक्ष बेठा देव. ॥ ५॥
सत बोलजो अने सत चालजो, अने सत समो नही सार.
सुक्ष्म वेद तो सते रचीया, तमे सते उतरशो पार. ॥ ६॥

सतना छोडो रे मारा मुनिवरो, अने सत छोडे पत जाय.
ईमान सरीखो दिवडो, तमे अजवाळो स्वामीना पाय. ॥७॥
रहेणी अजवाळी पुनमनी, अने दिवस अजवाळुं सुर
तेम घट मांहे अजवाळुं ईमानसु, भाई चारे दिशा वरसे नूर. ॥८॥
नर नारायण तो वसे, जे घट मांहे साचुं ईमान.
तेने देव लोक प्रणाम करे, ते तो पामे वैकुंठमां वास. ॥९॥
सद्‌गोर ब्रम्हा आगम भाखीआ, अने एक अचंबो सार.
हवे छेल्ली नाव कळजुगनी, त्यां ईमानी उतरशो पार. ॥१०॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा'' (४७)

करगरी करुं अरजी, अरजी सुणो दीना नाथजी.
दुःख दावा नळ आवीयुं, छोडावो छोगाळा नाथजी. ॥ १॥
थाय धार्यु तुंज तणुं, देखी दीन गभराजयी.
काम नही कळ बळनुं, तेथी अंग अकळायजी. ॥२॥
कांची माटीनुं खोळीउं, स्वामी ताप न सहेवायजी.
कांटे घाली तन तोळाउं , स्वामी सेवक कहेवायजी. ॥३॥
न्याय करशो तो कृपाळा, अम आरो नहि कोईजी.
माफी मागुं मारा मीठडा, पतबा नानी होयजी. ॥४॥
कळीये काळु वर्तावीउ , करे अधर्मना कामजी.
जुलमी जुगमां जो कळीजुग, लीला अनंत अपारजी. ॥५॥
गुण अणीत तुं भर्यो, अवगुण लवलेश नहिजी.
अवगुण मम आप परहरो, जावु बीजे हवे क्यायेजी. ॥६॥
धर्म मारग तो रुधीयो, पाम्या प्रपंच पाखंडजी.
दाम मायामां खुंदीयो, माया खीले पड्या पंडजी. ॥७॥

लाई सुतक गणे नहि, नही माने दीन रातजी.
प्रगट हरि ने पेखे नहि, न सुजे धर्मनी वातजी. ॥८॥
मादक अहार मुके नहि, खाय सर्वे अपारजी.
टेव टेवाई चुके नहि, लाग्या अवळे पंथजी. ॥९॥
लसन कांदाना दामथी, हिंग तमकुनी ताणजी,
मन डगे नर नामथी, नवरूचे वेदनी वाणजी. ॥१०॥
कुटेवे चडीने कुटाय छे, करती कुलसना कामजी.
प्रतीत प्रजाने पर हरे, पेट पामे ठामो ठामजी. ॥११॥
सतपंथी सतपंथ त्यागी, करे मन गमता मेळजी.
ज्ञान ध्यान थी भागीने, खेले कुलटाना खेळजी ॥१२॥
नरजी हवे तो निहाळजो, अती थयो अधर्मजी.
भुलेला भमताने वारजो, छोजी सरणा सरणजी. ॥१३॥
सतपंथ सर्वे व्यापी रहे, पेखे राय रंकने भूपजी.
निष्कलंकी नाम जपीरहे, जगत सहु तुज स्वरुपजी. ॥१४॥
कर जोडी खाकी करगरे, अरजी सुणो सीरताज जी.
सतपंथ रगे रगे प्रशरे, रहे त्रिलोकमां लाज जी. ॥१५॥

'' श्री सद्‌गोर ब्रम्हा वाचा '' (४८)

गुरुजी सुकानी,थईने संभाळ, नैया भर दरीये डोलती.
साचो किनारो कईक तो बताव, तु छे जीवन नो सारथी. टेक गुरुजी ॥१॥
जीवन नैया भवसागरमां डोलती, आफतनी आगमां अंधारे झुलती.
वागे छे मायाना मोझां पार, हांकु तारा आधार थी, गुरुजी ॥२॥
वैभवना वायरा दिशाओ भुलावता, आशाना आभला मनने झुलवता.
तोफान जाग्यु छे दरिया मोझार, होडी हालकारा मारती. गुरुजी ॥३॥

उचे छे आभ अने नीचे छे धरती, मान्यो छे अेक में साचो तुंसारथी.
जुठो जाण्यो आ सगळो संसार, जीवुं तारा आधारे थी. गुरुजी ॥४॥
कायानी होडीनुं काचु छे लाकडुं, तुं छे मदारी ने हुं छू तारु माकडू .
दोरी भक्तिनी झाली किरतार, झुलुं तारा आधारथी. गुरुजी ॥५॥
तोफानी भव सागरमां,नैया ने तारजो,- छेल्ली 'अमारी आ अरजी
स्विकारजो.
प्रभुजी दर्शन देजो ने अेकवार, झुरु तारा वियोगथी. गुरुजी ॥६॥

'' श्री निष्कलंकी नारायण जनार्दनम'' (४९)

वाणी अने मन विचारी कर्या न पामे, ज्यां नेति नेति करतां श्रुतिओ विरामे
जेना वडे विविध शास्त्र पवित्र धाम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम. ॥१॥
काळ स्वभाव मय सौथी स्वतंत्र, जेने रच्चुं आ जगत विचित्र यंत्र
जे शुध्द बुध्द सुख कारण पूर्ण काम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम. ॥२॥
जे बुध्दी आदि शुभ साधन आपनार, जेनी कळा कशुळता प्रगटी अपार.
जेने न दोष गुण रुप न नाम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम. ॥३॥
जेना भये पृथ्वी धारण धर्म पाळे, जेना भये नहि हुतासन संघ जाळे.
जेना भये पवन वाय न थाय घाम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम
जे जीव शीव अने जगत स्वरुप, जे आ चराचर तणो अति उग्र रुप.
अे सौनु अति अलौकिक अेक ठाम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम. ॥४॥
पासे छतां अदृश्य वशी रहे छे, छेटे छटां हृदयमां रम्या करे छे.
तेने जराय अडे न जडहाड चाम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम ॥५॥
सीमा मेघराज समुद्र समर्थ तोअे, जेनो कदापी विनास न करे कोय.
आकाश थी न अवकाश तजाय आम, ते प्राण बंधु परमेश्रने प्रणाम ॥६॥

सत्ता वडे पूर्ण पोषण करे छे, सत्ता थई विविध अवतार ले छे.

जेना विशे ब्रह्मत्वमां जीवे जिवात्म, ते ब्रह्म बंधु परमेश्वरने प्रणाम

जेने त्रिलोकी कृतिने हर नाम आपी, भावे करे भजन पुण्य वडे प्रतापी.

जीवे जगत्ना श्री निष्कलंकी नारायण, ते ब्रह्म बंधु परमेश्वरने प्रणाम
